

Pred veliko bitko na balkanski fronti.

General Mackensen vodi Bolgare, Turke in Avstro-Nemce proti ententnim zaveznikom.

Avstrijci odbijajo Lahe.

Tudi Ruse v Karpatih. Na zapadu se prodirajo Anglo-Francozi.

Berlin, 21. avg. — Avstrijski vojni glavni stan naznanja z dne 19. avgusta sledeče:

"Položaj na območju fronti je bil včeraj bolj miren. V soškem odseku očistile levi breg slabotnih sovražnih oddelkov blizu Globite in Britofa ter ujele kakih petdeset Lahov.

"Laški ponočni napad proti fronti v odseku južno od Vipavske doline je bil popolnoma odbit.

"Na flemishalski fronti smo v napadu proti neki prednji sovražni postojanki jugovzhodno od Cime Di Bocche ujeli šestdeset Lahov in uplenili dve metalnici ročnih granat."

Cadorno strašijo nevihte.

Rim, 21. avg. — Današnje naznanilo vojne urada se glasi:

"Slane nevihte po vsem bojnem točisti niso preprečile topniške delavnosti. Sovražne baterije so bile posebno delavne na trentinski fronti in v zgornji dolini reke But. Odgovarjale so jim naše, ki so obstreljevale Dravsko dolino izdatno in motile premikanje vlakov.

"Naše čete na Goriškem in na Krasu utrjujejo postojanke, nedavno osvojene.

"Sovražno topništvo je obstreljevalo Gorico in soške mostove, ne da bi napravilo škodo."

Laški ladji pogreznjeni.

London, 22. avg. — Italijanski parnik "Erix", 885 ton, in italijanska ladja jadrnica, 167 ton, sta bila pogreznjena, tako poročajo Lloyds danes.

Viktor Emanuel kot "junak".

Videm (Udine), Italija, 22. avg. — Kralj Viktor Emanuel je danes obiskal Gorico, da dožene na svoje lastne oči, ali je tudi vse v redu. Čeprav so avstro-ogrski topovi metali izstrelke za izstrelkom v mesto, vendar se kralj ni bal.

Tovarniška dekleta so kralju klicala "živjo" (seveda laški), mu želela dolgo

življenje in Italiji zmago. Druge ne sreče ni bilo.

Položaj neizpremenjen.

Berlin, 23. avg., brezlično v Sayville. — Avstro-ogrski vojni glavni stan naznanja z dne 22. avgusta z laške fronte: "Položaj na italijanskem in jugozapadnem bojnem točisti je neizpremenjen."

Ruska fronta.

Berlin, 21. avg. (Čez London.) — Težki boji se nadaljujejo v Karpatih, kjer so po današnjem uradnem naznanilu združene nemške in avstro-ogrške čete pridobile na ozemlju in odbile ruske napade. Naznanilo se glasi:

"V Karpatih smo osvojili Steapanški vrh, zapadno od Černočereške doline. Tukaj in na Kretski višini so bili ruski protinapadi odbiti.

"Pri naskočitvi Kretske višine v soboto smo ujeli 2 častnika in 188 vojakov ter uplenili pet strojnih pušk."

Rusi odbiti ob Stohodu.

Berlin, 21. avg. (Čez London.) — Ruske čete, ki so v zadnjem tednu na neki točki prekorale reko Stohod v Volhiniji, so včeraj ponovno poskušale raztegniti svoje postojanke. Te prizadeve so bile po današnjem poročilu velikega glavnega stana odbite s težkimi izgubami za Ruse. Naznanilo se glasi:

"Ob Stohodu so se ruski napadi jugozapadno od Lubieszowa izjalovili. Ponovni poskusi sovražnikov, z močnimi oddelki razširiti svojo postojanko na zapadnem bregu reke blizu Rudke-Cervišča, so bili odbiti s težkimi izgubami.

"Med Zarečem in Smelary smo ujeli 2 častnika in 107 vojakov vsled manjših napadov."

Ruske izgube.

Berlin (brezlično v Sayville), 21. avg. — O strašnih ruskih izgubah v bojih okrog Stanislavova v Galiciji objavlja Ueberseeische Nachrichten-agentur zanimiva poročila. Podatki se opirajo na zanesljiva poročila iz Rusije čez Stockholm.

Carjev telesni polk je izgubil 43 častnikov in 2,781 vojakov, gardni dragonski polk 35 častnikov in 1,659 vojakov, moskovski gardni polk 56 častnikov in 3,078 vojakov, Pavlov polk 61 častnikov in 3,157 vojakov, finski gardni polk 48 častnikov in 2,681 vojakov. Petrograjske garde ne morejo 6 me-

secev poslati na fronto zaradi njenih velikih izgub.

Rusi pritiskajo čez Karpate.

Petrograd, 21. avg. — Rusi pritiskajo krepko naprej skozi dva karpatska prelaza, ki držita na Ogrsko. Po naznanilu zadnjega tedna o prodiranju v sosesčini Korosmeza, ki leži ravno čez mejo na Ogrskem, je vojni urad danes naznanil pridobitve v prelazu vzhodno od tega okraja, držečem proti jugu iz kraja Kutj.

Naznanjena je osvojitve Jablonice in Fereskula ob reki Čeremož, ki tvori mejo med Galicijo in Bukovino. Jablonica je kakih dvajset milj severno od ogrske meje.

Rusi so napredovali tudi na nekaterih točkah linije ob reki Stohod, kjer so predli avstro-nemško obrambno linijo zadnji teden. Ujetje več nego 1,300 mož v tem okrožju v dveh dneh je naznanjeno.

Avstrijci odbijajo Ruse.

Dunaj, 22. avg. — Rusi se nadalje trudijo, izsiliti svojo pot čez Karpate skozi prelaz južno od Kolomeje, blizu bukovinske meje, a zadevajo ob izdaten odpor od strani avstro-nemskih čet tamkaj, kakor pravi avstro-ogrsko naznanilo z dne 21. avgusta, ki se glasi:

"Fronta nadvojvode Karla Francja: Zapadno od Moldave v Bukovini ter na višinah južno in jugozapadno od Zabaj, kjer je bilo med našo zasedbo dovedenih 188 vojakov, 2 častnika in pet strojnih pušk, je sovražnik zman poskušal zopet pridobiti izgubljeno ozemlje. Na obeh straneh Tartarskega prelaza se boj nadaljuje in je položaj neizpremenjen. Ob železnici južno od Wiclone je bil sovražni oddelek odbit."

Rusi zavzeli dva vrha.

Petrograd, 23. avg. — Ruske čete, ki nastopajo blizu Jabloniškega prelaza, so osvojile dve višini severno od Koverinskega pogorja, ki leži ravno južno od ogrske meje. Nemška ofenziva južno od mestja Brody je bila odbita.

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 23. avg. — Kljub svojim odločnim napadom v mnogih odsekih fronte niso Rusi pridobili nič ozemlja od avstro-nemskih čet, kakor naznanja avstrijski vojni urad z dne 22. avg. Avstrijci so ujeli 100 Rusov in uplenili dve strojni puški.

Zapadna fronta.

London, 21. avg. — Poročila iz britanskih in francoskih virov omenjajo samo manjše spopade med dnem. To zaustavo v ofenzivi tolmačijo tukajšnji uradniki kot mir pred viharjem.

Zavezniki menda pripravljajo močan napad na preostale nemške postojanke v okrožju reke Somme, da se ta

CARRANZA IN VERSKA SVOBODA.

Nemški Katoliški Centralverein zahteva zaščito za katoličane Z. D. v Mehiki.

Villici se zopet gibljejo.

Med njih i in vladnimi četami prišlo do spopada pri Santa Isabeli.

New York, 23. avg. — Nemški katoliški "centralverein" je danes popoldne poslal zahtevo na državnega tajnika Lansinga, naj se Carranza dejanska vlada mehiška smatra za strogo odgovorno za vsak prestopnik njene obljube o verski svobodi za državljane Združenih Držav onostran Ria Grande.

Resolucija omenja priznanje dejanske vlade po Združenih Državah in zagotovilo predsednika Wilsona, da je gen. Carranza obljubil svobodo bogoslužja in vesti državljanom Združenih Držav v Mehiki. Z ozirom na izgrede proti katoličanom zahteva potem resolucija zaščito istih po vladi Združenih Držav, katera naj smatra Carranza odgovornim za vse nadaljnje nasilnosti nasproti katoličanom v Mehiki.

Villovci se gibljejo.

El Paso, Tex., 21. avg. — V sosesčini mesta Santa Isabel v državi Chihuahua je napadla, kakor naznanjajo šele danes, truma Villovih krdel po številu močnejši oddelki Carranzovih čet zadnji petek. Vladne čete so bile poražene po uporniki pod poveljstvom generala Domingueza in so se morale umekniti, ko so utrpeli znatnih izgub.

Na "zasledovanju".

Po semkaj dospelih pičlih poročilih so se nahajale vladne čete pod vodstvom polkovnika Carlosa Carranze, nečaka prvega načelnika, zapadno od mehiške severozapadne železnice, prizojčja nedavnemu napadu, ki so ga podjeli tudi uporniki, na zasledovanju tole, ki si je poiskala ugodnih postojank v oddaljeni globeli, kjer je počakala prihoda Carranzovih čet, nakar jih je po ostrem spopadu prisilila k umiku v Chihuahua City.

Miličarji v dobrem zdravju.

Washington, D. C., 23. avg. — Narodni stražarji so sedaj v boljšem zdravstvenem stanju, nego so bili pred tednom dni. Seznani vojnega departmanta, objavljeni danes, kažejo dva smrtna slučaja vsled vnetice slepiča in enega vsled škrlatice med miličarji ob meji.

Odsek očisti Nemcev in zadnji prisilijo k umiku na ostali liniji.

Berlin, 21. avg. — Napadi na nemške postojanke v odsekih Somme in Verdun so se izjalovili včeraj, je naznanil vojni urad danes.

Britanci in Francozi uspešni.

London, 22. avg. — Britanci so zopet napredovali med Martinpuichom in Bazentinom, kjer so osvojili 100 jardov nemških zakopov, potem pri Pozieresu in drugod.

Pariz, 22. avg. — Francozi so napredovali snoči na fronti severno od reke Somme, kakor tudi južno od reke.

London, 23. avg. — Britanci so zavzeli nadaljnjih 200 jardov nemških zakopov v okrožju Thiepval.

Balkanska fronta.

Berlin, 21. avg. (Čez London.) — O napredkih združenih nemških in bolgarskih čet, ki so začele ofenzivo na zapadnem koncu balkanske fronte in prodrle dalje na Grskem, je objavil veliki glavni stan danes sledeče poročilo:

"Južno in jugovzhodno od Florine smo pridobili vrh Vici in višinski hrib Malareka. Vzhodno od Banice so bile srbske postojanke na visoki planoti Malka Niezea vzete z naskokom.

"Ponovne obupne prizadeve sovražnikov, zopet osvojiti Dmiatec Jeri, so ostale popolnoma brezuspešne.

"Blizu Gumnice je bil slaboten napad sovražnikov z lahkoto odbit.

"Jugovzhodno od Dojranskega jezera se nadaljujejo živahni topniški boji."

Zavezniki začeli ofenzivo.

London, 21. avg. — Velika ofenziva, ki so jo začeli zavezniki v petek na solunski fronti, se razvija, ali odločilnih bojev še ni.

Na desni prodirajoči Britanci in Francozi so prekorali Strumo in pritiskajo v severovzhodni smeri proti bolgarski meji. Obenem poročajo Srbi, ki so začeli prodirati proti Bitolju (Monastir), osvojitev bolgarskih zakopov prve linije.

Na skrajni levi pa, koj južno od Bi-

tolja, so bili poraženi in so zapustili grško vas Banica.

V središču, ob ustju velike Vardarske doline, po kateri drži glavna cesta skozi južno Srbijo, se vrše silni topniški boji.

Italijani baje v Solunu.

Pariz, 21. avg. — Italijanske čete so se izkrcale včeraj v Solunu, tako je bilo naznanjeno Hayasovi agenturi. Z vojaško godbo na čelu, so mostova korakala med radovanjem prebivalstva v zavezniško taborišče.

Dejanska udeležba laških čet na vojskovanju pri Solunu bi bila istega pomena kakor napoved vojne med Nemčijo in Italijo; kajti prva vodi vojni pohod zaveznikov in Bolgarov v tišem odseku. Kakor vse kaže, se poleg bolgarskih in avstro-ogrskih mostev udeležujejo pohoda tudi turške čete. Predvsem pa se gre za Bolgare.

Zavezniška vojska — Angleži, Francozi, Srbi — na solunski fronti je močna kakih 700,000 mož.

Vroči boji.

Pariz, 22. avg. — Zavezniki so zavzeli več višin zapadno od reke Vardar na solunski fronti, pravi nocojšnje naznanilo vojnega urada. Na obeh krilih so se prednji oddelki umeknili pred bolgarskimi protinapadi. Bojevanje na solunski fronti postaja splošno.

Ruske čete v Solunu.

Atene, 31. jul., čez London, 22. avg. (Zakleno.) — Prva brigada ruskih čet je dospela v Solun, da se pridruži ententnim zaveznikom v bojevanju na Balkanu.

Britanske izgube na častnikih.

London, 21. avg. — Angleške izgube na častnikih tekem zadnjih 7 dni v mesecu juliju so bile večje, nego v katerikoli enako dolgi dobi poprej. Jasno so pokazale, kako draga je britanska ofenziva ob reki Somme.

Bilo je 737 častnikov usmrčenih, 1,688 ranjenih in 134 je pogrešanih, skupaj 2,559.

Skupne britanske izgube na častnikih izza pričetka vojne znašajo 36,416, od katerega števila je bilo 10,842 usmrčenih in 22,978 ranjenih, dočim je 2,596 pogrešanih.

Miru še ne bo.

Pariz, 22. avg. — Težko in dolgo borbo, predno bo vojna končana, je prorokoval danes bivši prvi minister Viviani, sedanjí pravosodni minister. V nagovoru v Gueretu je rekel:

"Dasiravno je zmaga gotova, bo treba trditi in dolgih naporov, da se zlo mi pruski militarizem. Mir je nemogoč, dokler se ne doseže zmaga in primerna poravnava, in dokler ne zmaga pravica."

Aube Bienvenu Martin, bivši pravosodni minister, je rekel:

"Francosi se ne bodo podvrgli miru nemškega cesarja, ki se je bahal, da bo prisilil svoje nasprotnike k sprejetju miru na koljenih."

Rusija odlikovala Verdun.

Pariz, 22. avg. — Ruska vlada je podelila križec sv. Jurija mestu Verdun v pripoznanje njegove junaške obrambe. Brzojavka iz Petrograda pravi, da odpotuje iz ruskega glavnega mesta ta teden posebno odposlanstvo, da izroči odlikovanje županu kot zastopniku mesta Verdun.

"Deutschland" doma.

Berlin, 23. avg. (Brezlično v Sayville, N. Y.) — Trgovinska submarinka "Deutschland" je dospela danes do ustja reke Weser, kakor naznanja Ueberseeische Nachrichtenagentur. "Deutschland" je odrinila od Baltimora dne 2. avgusta.

Slaba letina na Ruskem.

Berlin, 22. avg. — V obširnih delih Sibirije, Urala in Donskega ozemlja bo letos slaba letina, tako pravijo zanesljiva poročila iz Kodanja (Kopenhagen), poročila Ueberseeische Nachrichtenagentur.

"Ruski list 'Den' poroča, da so tudi žetve v osrednji Rusiji resno ogrožene po večtedenskem deževju. V vseh cerkvah v Moskvi se pošiljajo množstvene molitve do nebes."

Brivci stavkajo.

New York, 22. avg. — Dvatisoč brivcev v 800 brivnicah je danes odložilo česalnik, škarje in čopič, ker je bila njihova zahteva glede mezdne doklade odklonjena.

Posredovanje zavrnjeno.

Ottawa, Ill., 22. avg. — Uradniki cementarnice v La Sallu in Oglesby, kjer delavci stavkajo, so danes odklonili svojo udeležbo v mirovni konferenci, predlaganih po mestnem odboru v La Sallu.

ULTIMATUM ŽELEZNIČARJEV.

Voditelji železniških uslužbencev zahtevajo odgovor železniških magnatov v 48. urah.

Wilson speši pogajanja.

Stavka zapretna, če ne bo odgovora do drevi (25. avgusta).

Washington, D. C., 22. avg. — Petdeset železniških predsednikov in drugih izvrševalnih uradnikov, zbranih tukaj, je nocoj sklenilo, vdati se predsedniku Wilsonu, ki je zahteval ustanovitve osemurnega delavnika in po višbo v plačah v prid unijskim uslužbencem.

Vsled tega sklepa je splošna stavka 400,000 uslužbencev na vlakih 225 železnic v deželi skrajno neverjetna možnost.

Ultimatum uslužbencev.

Washington, D. C., 23. avg. — Pogajanja med predsednikom Wilsonom in izvrševalnimi uradniki železniških uprav glede poravnave plačilnih vprašanj, ki pretijo pogubni po prejemu pravčatega ultimatumu od unijskih voditeljev.

Unijski predstniki Garretson, Lee, Carter in Stone so poslali g. Wilsonu odkrito izjavo, da morajo imeti odgovor železnice v bližnjih osemindesetih urah. Če ne bo dovoljnjega odgovora do petka zvečer, bo težko zadržati 640 distriktih (okrožnih) predsednikov, da ne prenašajo stavke.

Rudarska stavka v Ark.

Hartford, Ark., 22. avg. — Uradniki rudarske zveze ameriške (United Mine Workers of America) so bili prizvani v stavki v treh rudnikih Central Coal & Coke-družbe pri Hartfordu in Huntingtону. Hartfordski rudarji so se pridružili huntingtonskim rudarjem v sočutju včeraj. Nad 500 delavcev štrajka. Prepripi glede plačilnih lestvic so baje povzročili stavko.

Za Wilsona bo govoril.

New York, 22. avg. — William J. Bryan prične svoje govorno potovanje za predsednika Wilsona dne 15. septembra, tako je danes naznanil demokratski narodni glavni stan.

Bryan bo govoril v vseh vzhodnih in zapadnih državah, izvzemši Misouri in Michigan.

Nadškof Spalding bolan.

Peoria, Ill., 22. avg. — Nadškof John Lancaster Spalding, daleč znani katoliški učenjak, je danes nekoliko okrevan od boleznij, ki ga je mučila zadnjih deset dni vsled vročega vremena in njegove starosti.

BREZ SKRBI

pošljite denar skozi naše posredovanje v staro domovino, ker kljub vojnim zaprekan, se naše pošiljave izplačajo vedno točno.

Kljub temu, da ne dobite pisma od svojcev iz stare domovine, ker je bilo morda isto na onem parniku, ki je prišel v roke Angležem ali Francozom, se ni treba bati, da denar ni na varnem.

Bodite brez skrbi! Dokler vidite naš oglas v listu, ni nobene nevarnosti. Če bi bila kakšna nevarnost, bi mi to v listu objavili.

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da bo sigurno sprejeta, ali pa vrnemo denar, kadar se nam dokaže, ali če se sami prepričamo, da denar ni bil izplačan, radi enega ali drugega vzroka.

Po Wireless (brezličnem brzojavu) pošljemo denar v staro domovino, in to naravnost v Avstrijo.

Ako ni pomote ali posebnosti, je denar prejet v 3. do 5. dneh. Včasih se pa tudi za delj časa zakasni.

Vsak brzojav, akotudi ima manj kot 6 besed, stane \$4.50, če pa je več kot 6 besed, se računa po 65c od vsake besede in številke posebej.

Mi imamo v tem oziru najboljšo zvezo in najstrožji sistem, ker naš namen je zadovoljiti vsakogar, ki se poslužuje našega posredovanja.

Danes pošljemo v staro domovino:

5 K za \$ 90 250 K za \$ 34.00
25 " 3.75 500 " 67.50
50 " 7.00 750 " 101.00
100 " 13.50 1000 " 135.00

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro popolnoma zastoj, poštnem ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočenem pismu kar gotov papirnat denar.

AMERIKANSKI SLOVENEK
bančni oddelek,
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

K NEDAVNI EKSPLOZIJ

dinamita, celuloze in šrapnelov na Black Tomu, polnotoku v zgornjem Newyorškem zalivu, ki je povzročila škodo do \$20,000,000. Strelivo je bilo namenjeno za ententne zaveznike. Eksplozija je pretresla okna 10 milj daleč, tudi v Manhattanu in Brooklynu. Šest oseb je bilo usmrčenih. Št. 1, Morganov urad z zdrobljenimi okni, zastraženi; št. 2, goreča barka za strelivo; št. 3, tovorni vagoni razdejani vsled eksplozije; št. 4, bolniška strelnica na Ellis Islandu z izstrelki, ki so prileteli tja.

IZ SLOVENSKEGA NASELJA.

Joliet, Ill., 23. avg. — Šolske počitnice se bližajo svojem koncu in kmalu se prične novo šolsko leto. O tem prinaša "Cerkveni Glasnik" naše slovenske župnije sv. Jožefa sledeči opomin:

Dne 6. septembra ob 8. uri z daritvijo sv. maše se zopet začne šola za našo mladino. Ni nam potrebno poudarjati potrebe šole za vsakega mladega človeka; vsaj je vsakomur znano, kako ojstre so postavbe, ki zahtevajo od starišev, da pošiljajo svoje otroke v šolo; in zraven tega, kateri stariši v resnici ljubijo svoje otroke, bodo gotovo pazili na to, da se v mladosti naučijo vsega potrebnega za poznejše življenje. Saj v sedanjih časih in posebno v tej deželi prav malo velja oni kateri ni dobro izšolan. — Zatorej naj pazijo stariši, da bodo pošiljali svoje otroke redno in pridno v šolo, ako jim je srca pri srcu. — Naj se ponaša kak razsodni čemorkoli se hoče — večjega ponaša na to, da se ne boji, ne za župnijo, ne za narod, kakor če ima dobro mladino, dobre fante in dekleta. Da se bodo to zgodilo tukaj, potrebna je dobra krščanska in katoliška vzgoja, katero bodo otroci dobivali v svoji domači, župnijski šoli, v kateri bodo prejeli poudarjen in sicer tako čisto katoliški vzgojni, ampak tudi za večno življenje. Katoliške šole niso samo učilnice, ampak so tudi vzgojevalnice obredne, kjer se otroci ne nauče samo znanosti, ampak se skrbijo tudi za duševne zmogljivosti, da volja in vest ne opešata. Zakaj, kaj pomaga človeku vsa vednost, če po veri ne živi in ne najde tako poti do nebes. In ta pot do nebes se otrokom pokaže zlasti v katoliški šoli, kjer se otroci versko vzgajajo, kjer se nadaljujejo nauki, katere so njih katoliški stariši začeli v zgodnji mladosti. — Boj proti katoliškim šolam je hud ne samo od strani nasprotnikov sv. katoliške vere, ampak takega protiverskega strupa se nalezajo tudi katoličani v svojem običevanju z drugoverci. Kako žalostno je slišati naše lastne rojake govoriti proti katoliškim šolam in hvaliti javne šole, dasiravno sami niso hodili niti v javno niti v drugo v tej deželi. Zatorej vsi oni stariši, kateri želite svoje otroke prav vzgojiti, pošljite jih v svojo domačo, slovensko in katoliško in — Bog Vas bode zato gotovo blagoslovil.

— G. Frank Knez, uslužben v državni kaznilnici v Jolietu že mnogo let, je bil pred kratkim zopet povišan v službi, in sicer je postal asistent deputy warden ali rezervni pomožni ravnatelj. Pred tremi tedni je napravil strogo izkušnjo v Springfieldu, Ill., in sicer edini je Jolietu z uspehom, vsi drugi so propadli; poleg njega sta uspešno prestala izkušnjo še dva druga kandidata iz Chestera, Ill. Naš rojak je postal izkušnjec, čeprav je bil demokratski izpraševalni komisiji znan kot republikanec. Čestitamo!

— Kam pa v nedeljo popoldne? Na piknik društva sv. Franciška št. 29 K. S. J. K., ki se bo vršil v Sissermerjevem gozdiču severno od Theiler's parka. Nikarte pozabiti!

— Labor day ali Delavski dan se bliža. Obhajali ga bomo prvi ponedeljek prihodnjega meseca, dne 4. septembra. V Jolietu bo na delavski praznik velika parada. Kakih 3,500 unijskih delavcev jolietških bo korakalo v paradi, ki se bo vršila popoldne po glavnih cestah v notranjem mestu. Popoldne bo velika veselica v Dellwood parku.

— Katera bo kraljica Delavskega dne? Gdčna. Frances Culik, hčerka slovenskega trgovca v N. Bluff streeta, je dobila do sobote zvečer največ glasov in je doslej prva v kontestu. Dobila je do sobote 2,650 glasov; druga 2,388, tretja 2,350 in četrta 585. Troje nagrade za tri dobitelje so razstavljene na neklih oknih v mestu.

— Kam pa v nedeljo popoldne pred Delavskim dnem? V Theiler's park. Tam priredijo dne 3. sept. popoldne imeniten piknik Joliet Printing Pressmen. Govorila bosta na tem pikniku zavezni senator Rodger Sullivan in državni senator Richard Barr. Državni organizator Joseph Byrne je imenoval v sprejemni odbor, ki bo imel v oskrbi tudi pijačo, več naših mladih rojakov in gojiteljev "črne" ali tiskarske umetnosti, med katerimi so gg. Martin Libersher, Martin Ramuta, Joseph Avsec, John Markele in Joseph Fir.

— Nova garaža. Na veliki Kiepori loti na severovzhodnem oglu N. Chicago in Jackson streetov, baš južno od slovenskega župnišča, bo neka družba zgradila veliko garažo, in sicer se pričue z delom že v kratkem.

— G. John Malešič, 1158 N. Hickory st., je bil pred kratkim veselo presenečen po obisku slavne Rojenice, ki mu je prinesla v dar prvo dete, in sicer hčerko, ki je bila krščena na ime Hlela-Karina. Na obisku in počitnicah pri njem biva že nekaj tednov tudi njegova sorodnica gdčna. Maggie Korhavec iz Bourbonnais, Ill.

— Delavcev primanjkuje v Jolietu. Kontraktorji za razne mestne izboljšave ne morejo dobiti delavcev in v zvezi s tem, da bi zadoščali potrebam.

— Čistost priporoča dr. Higgins, zdravstveni komisar jolietški: čistost v hrani in pijači, čistost v stanovanju, čistost pred hišo, čistost na dvorišču, čistost vseh površin. Kajti nečistost in nesnaga najbolj razširjata razne kužne in nalezljive bolezni med otroci in tudi odraslimi. Nesnaga je bila doma v tisti hiši ob South Chicago streetu, kjer so koncem zadnjega tedna baje zasledili en slučaj otroške mrtvoudnosti (infantile paralysis): pravimo "baje", kajti morda ni bil pravi slučaj newyorške bolezni, ker je dete že čez noč okrevalo — ampak vendar je treba previdnosti in opreznosti, da se med nami ne razpase kaka epidemija. Ljubite čistost!

— "Safety first" pravi stroga mestna odredba za cikliste in motoriste in avtomobiliste, med katerimi so še vedno taki, ki dirjajo kot divji, če le ne vidijo policista v bližini. Zato so na dnevnem redu še vedno nezgode, seveda. Pazite na vse take dirjače in kršitelje zakonov ter jih pokličite na odgovor, če vam ne — utečajo! Kaznivi so z globo do \$200 in zaporom do 6 mesecev. Torej pozor nanje!

— "Hladni val" se je vrnil v Joliet včeraj, da je bilo prav občutno hladno. Danes je zopet topleje. In jutri? Kajtimar?

— Pisma na jolietški pošti imajo: Bezek Wawrzyn (?), Gingerie Lucija, Klobučar Steve, Korelc John, Lukša Daniel.

Gilbert, Minn., 21. avg. — Nikdo se ne oglašil iz te naselbine Gilbertske, zato se oglašim jaz. Tukaj smo imeli dne 20. avgusta prvo sv. obhajilo. Nekaj čez 100 dečkov in deklic je pristopilo k angelski mizi. Ganljivo jih je bilo videti, ker so bili tako lepo opravljeni, kakor pravi svetje nedolžni in lepi, ko so se bližali Jezusu z gorečo svečanostjo in okrašeni s šopki. Zares lep prizor, da se človek spominja na svoja mlada leta, ko smo bili tudi mi srečni in še rečem srečni ta dan, ki ga je Gospod naredil, ko so zvonovi slovesno zvonili in je bila hiša božja ozaljšana od tal do vrha, ko se je nebeski ženin bližal v naša srca v sv. hostiji.

Dalje vam naznanjam, da je moja naročnina potekla in vam zopet pošljem dva dolarja, ker brez Vašega lista ni za biti katoliški družini, ki je toliko lepega berila v njem, zlasti pa lepa pridiga za vsako nedeljo: koliko jama to vredno za Slovenca v takem kraju, kjer ni slovenskega duhovnika! Rojaki, sezite po ta list, ker je najboljši in najbolj pošten list.

Dalje vam naznanjam, da se naš častiti gospod župnik trudi za vse lepo in za učenje otrok, a nasprotujejo mu oni, ki jim ni mar cerkve, ne sv. maše, ne Božja rec. Taki rojaki so največje hudo za naselbino.

Dalje vam naznanjam, da je tukaj izbruhnil štrajk dne 14. in 15. junija. Joliet, nepotrebna stvar za sedanjí čas. Kompanije so jih lepo plačevale na šilt, v zvezi \$2.40 in \$2.60, v rudniku pa po \$2.80 in po \$2.90 in 3 dolarje, \$3.20, \$3.60, tudi 4 dolarje in tudi več. Sedaj že štrajkajo čez dva meseca, pa ne vedo, ali so krop ali voda. Večinoma so že šli nazaj delat. Trdno se pa le držijo lenubi in socijalisti, odršitelji delavstva. Lenega čaka palica beraška in prazen bokal. Dalje ti štrajkarji škodo delajo mnogovrstno. To je napredek socijalizma. Vam delavcem pa rečem, da le držite se dela, da bo bolje za vas, ker ta štrajk ni prav začet. Dalje one delavce, ki sedaj delajo in so člani Narodnega društva, jih pa suspendirajo. To je napredek!

Sedaj pa sklenem in lepo pozdravim vse čitatelje A. S. Z Bogom!

Star naročnik. Op. ur. Ali je bil štrajk prav začet ali ne, mi ne vemo, ki smo daleč. Toda začet je, in sedaj je treba štrajkati do zmage, katere pa ne dosežete, če ne boste složni in edini! Priobčili pa smo tudi Vaše mnenje glede štrajka, ker je treba čuti oba zvona, da se bolje spozna resnica.

Indianapolis, Ind., 21. avg. — Dragi mi Am. Sl! Upam, da mi ne boš zameril, ker sem nekoliko zaostal z naročnino, katero pošiljam v prilogi. In upam, da mi boš redno dohajal, kakor dozdaj. Kakor se vidi, se ljudje bolj zanimajo za A. S. kakor prej. Večinoma so spoznali, da le A. S. je odkritost in pošten za narod, ker njegova volja je zadovoljiti vsakega človeka v vseh poštenih oziirih, torej ne bi smela biti nobena slovenska katoliška hiša brez A. S., ker v tem listu so nauki, ki so koristni za otroke, kakor za odrasle i. t. d.

Na društvenem polju napredujejo še celo dobro. Sicer imamo raznovrstna društva, tako da vsaki se lahko pridruži k temu ali onemu, kateri še ni pri nobenem društvu.

Dalje naznanjam, da tukaj štrajkamo že nad dva meseca, pa skebi nigras ovirajo, da še nismo zmagali. Bog daj, da bi spoznali vsi skebi, da jem-

ljejo kruh iz ust svojega sotrpina, ki se poganja za boljšo bodočnost.

Bere se po časopisih od hude vročine vseh površin. Tudi tukaj smo imeli silno vročino, pa zdaj je pojenjala. Druzih novic ni tukaj. Rojakom ne svetujem sem hoditi za delom, ker se ne ve, koliko časa bo štrajk. Ko pa se delavski položaj izboljša, bom izporočil potom A. S., če je urednik zadovoljen z mojim dopisovanjem. (Gotovo!)

Zdaj pa pozdravim vse rojake širom Americe. Tebi, naš ljubí A. S., pa želim, da bi postal dnevnik z novim letom 1917.

Delavec.

ITALIJANI IN TRST.

(Iz "Slovenca".)

Valentin Pittoni, avstrijski državni soc. dem. poslanec in izdajatelj lista "Il Lavoratore" v Trstu, je pojasnil stališče avstrijskih Italijanov nekemu dopisniku takole: "Se pred vojsko v maju l. 1914. sem govoril v skupni delegaciji v Budapešti proti italijanskemu imperijalizmu. Bil sem proti temu, da bi samo Italija imela Adrijo v rokah. Stal sem na stališču, da mora imeti vsak narod, ki prebiva ob njenem obrežju, tudi pravico do morja. Ves moj govor rdeva meseca pred vojsko je bil obsodba imperijalistične politike sedanjih odločujočih krogov v Italiji. Lahko mi je umljivo, da si je želel združiti z Italijo marsikateri Italijan. Toda vsak razsoden Italijan je moral strmeti zate, da se na vsak način prepreči vojska in njene posledice, ki bi nastale radi misli, da ni možno uresničiti združenja Italijanov brez vojske z Avstrijo, da celo brez splošne evropske vojske. Če pomislimo, da so avstrijski kraji, v katerih biva Italijani, narodno zelo pomešani in da pri tvorbi države ne odločajo le narodni nego tudi ekonomski in geografski činitelji, potem mora vsak trezen Italijan razumeti, da moramo odklanjati vsako iridentistično stremeljenje. Kakšna je usoda avstrijskih Italijanov? Morajo li obupati? Nasprotno vidim, da jih čakajo še velike naloge. Najprej pa morajo spoznati — večina je že — da je konec svetovne vlade Rima in Benetk s prisvajanjem. Nasprotno pa civilizatorično delo Italijanov ob Adriji še ni končano. Avstrijski Italijani so poklicani, da posredujejo med staro zapadno kulturo ter mladimi napredujočimi narodi na vzhodu. To ni lahka stvar. Lažje je seveda staviti gradove v oblake in naslajati se ob velikih zgodovinskih spominih na starodavni Rim. Gospodarske koristi vežejo Trst z Avstrijo. Trstovo bogastvo tiči v njegovi luki, v njegovem izvažanju in dovažanju. S tem pa je v zvezi ladjedelniška industrija ter druge take panoge, ki žive od ladjedelništva. Po svoji naravi more biti naše zaledje edinole Avstrija. Večina prebivalcev živi od luke in ladjedelnic. Te pa se morejo razvijati le, če leži za njimi veliko gospodarsko ozemlje, če se stekajo v luko in mesto interesi mnogih milijonov. To je bil vedno moj program. Z veseljem vidim danes, da poznavajo tudi liberalno tržaško meščanstvo, ki hoče ustanoviti stranko izključno gospodarskega značaja. In jaz sem uverjen, da ti smotri niso nikakor naperjeni proti pravim koristim Italije. Do zadnjega trenutka sem upal, da ne pride do vojske z Italijo in da bo le-ta imela še važno posredovalno vlogo pri končni ureditvi svetovnega požara. Ta vojska je proti koristim Italije; prav tako bi bila proti koristim italijanskega ljudstva irendenta v Trstu, ker ne bi pripustila mirnega dela za razvoj. Tu in povsod treba spoznati, da mi ne moremo iskati niti v Italiji niti z Italijo svoje bodočnosti ker se ne moremo gospodarsko uničiti. Mi v obče ne moremo obstojati, če ne ostane Trst avstrijska luka."

VOJSKA JE DIVJA ZVER.

Dunaj. (Kor. urad.) Iz vojnega tiskovnega stana:

Preteklo je nad dve leti, odkar vojska v svoji čeli neusmiljeno strahoti divja po svetu, koraka neusmiljeno nad dobitimi milijoni rodin, nedavno še cvetoča mesta, trge in vasi izpreminja v razvaline in v pepel in vse mišljenjstvi svojih jekleni zapovedi, ki zapoveduje, naj se napravi kolikor mogoče velika škoda sovražniku. Ravno sedanja svetovna vojska, v kateri so nastopile države in narodi z vso svojo silo in katere namen ni, da se premaga ena armada, marveč da se pogazi cela država, je pokazal vojsko zopet v njeni pravi furiji postavi,

ki jo je smatralo človeštvo vsled mirovnih shodov in predlogov o ustanovitvi mirovnih razsodišč že zdavnaj za nemogočo. Nad dve leti krvavega časa naj bi pač zadoščalo, da izpozna ves svet, da vojska ni ukroten lev, marveč

divja zver, ki vse pobije in zdrobi, kar pride pod njene silovite tace. Italijani so si kmalu prilastili to spoznanje, ko se je izjavila njih prazna vera, češ da je njih vojska proti Avstro-Ogrski le nenevaren vlom v nezastraženo hišo. Obstrlevali so cerkve in samostane brezobzirno na vojaško potrebo ali pa iz lahkomišljenja pohlepa, da razdirajo. Genfska zastava gošiških bolnišnic jim ni značila mesta prostosti ranjencev, ki si ne morejo

pomagati, marveč le za lagodno merilno točko njih topničarjev. Njih razkoplovci so metali bombe brez izbire na odprta mesta in so le malo gledali na to, če so trpeli zato škodo žene in otroci in njih rojaki, ki se niso mogli braniti, ali umetniški zakladi v gradovih in v zasebnih poslopjih. Zdaj pa, ker je med mnogimi bombami, ki so padle na vojaška poslopja trdnjave Benetke, ena padla tudi poleg in je poškodovala Diepolove freske, kriče italijanski časopisi proti barbarom. To so pač, kakor se zdi, posebni nazori Italijani, ki so napovedali vojsko nam, naj bi bili pač upravičeni, da nam zadajo vsako škodo, mi pa njim ne. Besno je velika, ker se mi barbari drzno smatrat vojsko za borenje, ki je enakomerno. Priznati se more na čast človeški pameti, da se

Italijani le hinavsko ogorčajo,

da bi vplivali na nazor barbarov, ki so jim bile umetnosti vedno svete. Pač bi jim ugaljalo, da bi mi v bodočnosti njih trdnjave pustili pri miru v skrbih, da bi napačno vrženi strelji poškodovali umetnosti. Te sentimentalnosti so nas pa sovražniki temeljito odvabili, ker se v tej nam vsiljeni vojski niso strašili nobenega sredstva, ki nam bi po njih mnenju škodoval. Pojasnili so nam šele pravi pomen besedi sv. pisma:

"Okno za oko, zob za zob."

Tisti sovražnik pa, ki je v navidezno kritični uri se prvi izmaknil zavezniški dolžnosti in je vrgel popolnoma procrinko hinavščino in nas zavratno kakor kak tat v šumi napadel, je izgubil pravico na vsako obzirnost. Dežele, v kateri se nahajajo bogati zakladi umetnosti, nismo potegnili mi v vojsko; odklanjati moramo zato vsako odgovornost, če jim zato povzročimo škodo. Čutimo idealno izgubo, ki zadene ves olikani svet vsled uničenja del umetnosti, a bolest omili dejstvo, da je materialno oškodovan zahrbten sovražnik, če se mu dedščina velikih njegovih prednikov zmanjša, dedščina, ki mu je ljuba in draga manj radi navdušenja do umetnosti, kakor pa, ker mu tvori

uspešen vir dohodkov v obliki napitnin in kot sredstvo za privabljenje tujcev.

Kričanje italijanskega časopisa izda, kako občutno da so bili vedno dobro računajoči Lahji z najmanjšo škodo njih tujske industrije zadeti. Upamo, da pokaže to našim vojakom pot, kako se odgovori na napade Italijanov na naše odprte kraje in bolnišnice. Naše ženske in otroci, ranjenci, ki si ne morejo pomagati, so nam veliko dražji kakor mrtve umetnine še tako velike vrednosti. Naj se zgraja občutljivi svet nad barbari, če ne ostane dolžni odgovora, ki je zaslužen, na njih zločine.

Okno za oko, bomba za bombo.

Ni naša krivda, če umetnostni zakladi Italije ob času najbrezobzirnejše vojske ne čuvajo taki, ki bi bili vredni svoje visoke kulturne naloge. Kdor sedi v stekleni hiši, ne sme pričeti metati kamenje v sosedova okna.

ČRTICA Z ITALIJANSKEGA BOJIŠČA.

(Izvirno poročilo "Slovenca".)

Že večkrat se je semintje omenjalo naše strelske jarko ob soški fronti, prave slike pa vendar še ni nikdo postal, vsled tega sem se namenil, da jo dam bralcem "Slovenca" jaz in sicer takole:

Strelec čepi v njemu odmerjenem skrivališču (kritju), katero je sezidano iz s prstjo napolnjenih vreč v četverkotu 1:1, tedaj sključen mora biti. Nekaj desk in nato položena lepenka ter nato še ena vrsta vreč s prstjo ga brani pred šrapneli in pred dežjem. Za vhod je mala luknja, da se človek splazi noter po treblju, katera je zagnjena z kako staro odejo oziroma šotornim platnom, ki brani pred burjo. Pri njegovih nogah tli v preluknjani jedlini skledi (šali) oglje (z plamenom goriti ne sme). En kot tvori jedilno šrambo. Tu sloni pipa, krušna vreča s konzervami, duhanom itd. Narhbitnik služi za naslonjalo. Tu je tedaj časno domovje strelca, kojemu se donaja po moštvi kake rezervne stornije pomoči gorke juha, meso itd. (brez prikuhe). Kruh, slanina, sir, čaj, kavo ali vino spravi seveda v kot ali jedilno šrambo, kojo mu včasih miši neusmiljeno obiščejo. Miši so se že prav udomačile in ni nič novega, če ti zapleše kaka po obrazu ali zleze v žep skunje.

Končno pride pošta. Z nestrpnim pričakanjem jo sprejme. Saj so vendar glasovi od doma, torej od žene, dece, staršev, bratov in sester. Na obrazu mu čitaš, kaj stoji v pismih. Ko prebere, se zamisli, on sanja od svidenja v duhu objema ženo in otroke, v duhu se pogovarja z njim — njegove misli nimajo meje in beže čez hribe in doline. Pozabi, da se nahaja v veliki nevarnosti in da čez minute njegovo truplo že lahko zagrebojo. Tako preživi on dneve in cele tedne. Privadi se kakor doma, toda gorje o nemu, ki bi ga v njegovem miru motil, gotovo plača z življenjem, kakor je to že Italijan večkrat poskusil. Če razdere granata to domovje in se stanovalcu (strelcu) ni prigodilo ničesar drugega, tedaj jo postavi na novo in morda še bolj zavarovano nego prej. Neovrtna resnica pa je, da dobra

oskrba vojskih čet igra veliko in odločilno vlogo. Z lakoto se vzbuja nevolja in nezadovoljnost. Glede oskrbe onih čet, ki so v bojih, se ne more nikdo pritožiti, ker ista je prav dobra, edina tožba bi bila le radi vode, ker primerilo se je ne samo enkrat, da jo je mož na dan samo četrta litra dobil za piti, na umivanje pa še misliti ni, dokler se človek nahaja v strelskih jarkih. — Med časom tega življenja pa seveda ne manjka zabave zlasti če prileti kaka granata ter vrže v zrak par vreč, jih raztrga, da izprazni vsebino pred vhomod ali pa naravnost na strelca. Nedavno se je čitalo v nekem nemškem časniku, da prosi nek štajerski polk radodarnega domoljuba za podaritev harmonike. Takoj mi je prišel v spomin godeček iz onih hudih bojev v mesecu juliju. Na bataljon, oziroma našo stotnijo je razveseljevala dostikrat lična harmonika in tisti, ki jo je natezal, je bil celo ponosen na svoj "meh" in ni mu bila pretežka jo vlačiti seboj kot "najbolj potrebno" vojaško stvar. Toda nekega dne, bilo je v nekem gozdiču pod sv. Martinom, obsodil jo je Lah, da "krepke". Granata se razpoči in železni drobec jo zadene v osrčje, da so takoj visela iz nje "jetra" (kovinasti jeziki na deščicah). Ker se muzikantu ni zgodilo ničesar, šalili smo se vsi vprek in smejali. Hočeš, nočeš, odvezal jo je od nahrbtnika ter zakadil svojo "muziko" po gozdu, kjer mogoče še sedaj leži.

Pouk v šivanju za dečke

so uvedli na državni kmetijski šoli v Minnesoti. Stvar ni tako smešna in narobe, kakor bi si kdo mislil. Kolikokrat pride lahko možki v položaj, ko bi mu bilo nujno treba, da bi si sam

narodno, državno ali zasebno banko,

zato bo opravljal službo nepristransko in zastopal koristi državljanov v vsakem oziru.

On je mož zrele doletnosti, popoln Wesleyan University v Bloomingtonu, Ill.

On ni v nikaki zvezi s katerokoli noma sposoben kar se tiče izobrazbe in trgovstva ima dolgo skušnjo, da je zmogel uspešno upravljati urad državnega auditorja. Zanesljivost in delavnost je njegov rekord v vseh slučajih dosedanjega življenja, bodisi v javnosti ali v domačih krogih.

Dasi je sodeloval v republikanski stranki do 30 let, še ni bil kak državni uradnik.

Namen kandidirati za urad državnega auditorja ima že nad leto dni, in njegova kandidatura ima dober odmev in uspeh vseh površin.

Najboljše spričevalo o njegovi vrednosti je njegovo delovanje v državnem zastopstvu zadnjih dvajset let, kakor tudi njegovo zasebno obnašanje. Včas v poslanski zbornici je bil na odboru za priprave stroškov, zato so mu potrebe države dobro poznane, ter ve kako je varčno upravljal z državnimi skladi. Bil je tudi načelnik oddelka državnega odbora za kontrolo bank in bankarstva, cest in potov, ter član dohodninskega oddelka. Njegovo poslovanje je čisto in skazal se je kot zanesljiv in delaven uradnik in ljudski zastopnik v illinoiški zakonodaji. V dokaz njegovi poštenosti in zaupanju ga je Illinois Legislative Voters League vselej priporočala volilec, kot zornega zastopnika. Ne besede kritike ni mogoče izustiti, čeper tega moža ali njegov nastop kjerkoli.

Ne le radi njegovih zaslug v državi ni zakonodaji temveč tudi radi njegovih zaslug za republikansko stranko bi zaslužil, da ga naši republikanski volilci volijo ob prvotnih volitvah dne 13. sept. 1916.

Pa tudi njegove osebne zmogljivosti kot govornik ga predstavljajo kot priločljivega kandidata. VI. POZNAVATE G. HOMER TICE. GOTOVOSTE ŽE SLIŠALI O NJEM. VOLITE ZANJ, KI VAM JE BOLJ POZNAN!

Adm.

99 grade, ki so spadale v področje

nam bodo hvaležni, ako jim naznanimo, da se jim bo zdravje čudovito izboljšalo in živčevje pokrepilo — ako uživajo

SEVERA'S NERVOTON

(Severov Nervoton) takoj na prvi prikaz živčne nepravilnosti. To zdravilo je bilo že popolnoma preiskušeno ter je izkazalo svojo vrednost pri zdravljenju živčnih nepravil. Donaša hitro olajšbo v slučajih

DUŠEVNE POTRTOSTI, NESPEČNOSTI ALI INSOMNIJE, ŽIVČNE ONEMOGLOSTI, HISTERIJE ALI NERVOZNOSTI.

Čena \$1.00

Pišite po naš cirkular: "SEVEROV NERVOTON. — Kdaj in kako ga rabiti. Razpošljamo ga zastoj.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vspeševši. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se boste kmalu dobili zdravilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vspeševši. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se boste kmalu dobili zdravilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vspeševši. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se boste kmalu dobili zdravilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vspeševši. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se boste kmalu dobili zdravilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vspeševši. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se boste kmalu dobili zdravilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vspeševši. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se boste kmalu dobili zdravilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vspeševši. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se boste kmalu dobili zdravilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vspeševši. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se boste kmalu dobili zdravilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vspeševši. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se boste kmalu dobili zdravilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

ČRNOVOJNIK.

(Iz "Slovenca".)

Niko in Tonče sta bila dobra prijatelja; poznala sta se od mladih nog. Bila sta delavna in poštena, toda slaba družba je najprej pokvarila Nikota, ki je počasi potegnil za seboj še Tončeta. Udal sta se pijaci. Kadar je bilo, se je pilo, kadar pa ni bilo, je bilo dobro vsako sredstvo, da se pride do pijače, vina ali žganja, vseeno, samo da teče.

Bilo je o pustu predlanskim, ko sta se prijatelja sešla pri običajnem jutranjem raketu. Tonče pravi Niko: "Čuj, Niko, kupil sem poceni cel telečni drob; jaz bom dal jelo, ti pa preskrbi pijačo, nekaj bodo dali tudi drugi. Pri 'Petelinu' si damo napraviti celo gostijo, da je bo Pust vesel, pa tudi mi." Rečeno storjeno. A Nika je skrbelo, kaj dobiti denar za pijačo. Kmalu jo izkulta.

Zaviha si rokave, pomaže roke s še svežo krvjo telečjega drobovja, oškropi si z njo srajco, pa hajd domov k ženi. Ko ga žena zagleda vsega okrvavljenega, se silno prestraši in vzkligne:

"Za božjo voljo, Niko, kaj si napravil? Usmiljeni Bogi!"

"Ne jokaj, saj ni nič. Stepli smo se v gostilni in razbili pohištvo. Prišel sem po denar, da zlepa plačam svoj delež, ker drugače grozi krčmar, da pošlje po policaje."

"Ti moj ljubi Bog, koliko si pa dolžan?"

"Ni veliko, kakih štirideset kron, nekaj imam tudi sam."

"Dobro, grem pa kar s teboj in bom plačala zate."

"Tega pa ne; če se v take stvari mešajo ženske, je vselej narobe. Daj mi denar, da nesem sam in plačam, nato pa pridem takoj domov."

Zaman je potem reva žena čakala na Nikota cel dan do poznega večera. Vzemirjale so jo različne misli, ob vsaki stopinji, ob vsakem ropotu je prestrašena poslušnila, čes: sedaj gre; a ni ga bilo. Sece pozno ponoči je prišel, in sicer precej mirno, brez hrupa. In tako je stvar tudi to pot minila brez posebnih zapletljajev kakor navadno.

Nekaj dni kasneje je bila vrsta na Tončetu, da plača prijateljem za pijačo. Ni imel okroglega v žepu. Kaj storiti? Žena ima pač nekaj prihranjenega, a ne bo tako neumna, da bi dala njemu za pijanjevanje. Na pomoč mu pride Niko, ki mu pravi:

"Čuj, Tonče, naredi tako-le: Pojdi domov in leži. Jaz si medtem izposodim čevljarški predpasnik in pridem k tebi na dom kot čevljar. Boš videl, da bo vse glado šlo."

Tonče uboga in gre domov. Kmalu pa za njim pride Niko v čevljarškem predpasniku.

"Dobro dan, gospa; ali je Tonče doma?"

"Doma, kaj bi pa radi?"

"Včeraj mi je naročil, naj pridem pomeriti čevlje Vam in njemu; prosim pokličite ga."

"Vse je šlo kakor po loju, in Niko je dobil na račun za dva para čevljev trideset kron."

Pustni dnevi so prišli in tudi pomlad se je približala svojemu koncu. Napačil je vojni čas in prinesel splošno mobilizacijo. Niko in Tonče sta se morala ločiti, ker je Niko šel za topničarjih, Tonče pa pri pehoti.

Trdnjava, kamor je bil poslan Niko, se je od onega časa, ko je hodil ondi na stražo kot novinec, precej izpremenila, vendar se je še vsega dobro spominjal. In tam na kamenitem vrhu je našel staro znanost — ogromno kačo, ki je še vedno prihajala pod kuhinjsko obojato pobirati ostanke in koščke sladkorja, ki so jih ji metali častniki. Ukazano je bilo, da ne sme kači nihče dati hrane, pa se je tudi nihče bal ni. Tako je žival mirno živila dalje in uživala dobrote vojaške kuhinje.

Večkrat je posedal Niko na pečini in gledal proti Jadranskemu morju. Mišlil je na svoja prva vojaška leta in jih primerjal s sedanjimi dnevi. Kakšna razlika — mir in vojna! A čas za razmišljanje je kmalu minil; Niko je bil premeščen k oddelku, ki je imel odlično vojsko, ki je imel odlično vojsko, ki je imel odlično vojsko.

Cez nekaj dni so krenili v Srbijo. Izpovedka je bilo lepo, ker je bilo do takoj da si je Niko lahko večkrat razgledal žolodce. Toda čimdalje so pro-

gredli v Srbijo, tem slabše je bilo v napredoval ter je tren ostal daleč za njim. Naš Niko je bil primoran, da ni bil v to in tam sam preskrbel večerjo. Bil je krasen dan; vse je bilo pokrito z belim plaščem, a žarko sonce je s svojim toploto tešilo tužna srca. Niko ni mislil na nevarnosti, na pretečo noč, marveč samo na svoj prazni želodci. "Pozabil sem že, kdaj sem zadnjič jedel," si je rekel, "moj ubogi želodci me vedno silneje opominja, da ne zapustim popolnoma. Mo-

raznik tudi njega poslušati; so med mojo lakotjo, da me bo pustil, da ne kmalu opazi, kar je iskal; sto korakov je ležal mrtev konj — pravkar je bil k njemu se napoti in si od-
 * * *

del si je namenil privoščiti takoj, druga-
 * * *

gaga pa shraniti za rezervno. Napravil
 * * *

si je ožen in pristavil meso. Toda
 * * *

ni imel sreče; še preden mu je zavrela
 * * *

voda, je sovražna krogla prebila sko-
 * * *

delo na sredi, voda je iztekla in pogla-
 * * *

sila ogenj, katerega je bil zanel s to-
 * * *

likim trudom. Treba je bilo zopet ča-
 * * *

kati druge priliko.

Potekl je dan in še eden; nepresta-
 * * *

no se jurša, a nikjer ničesar, da bi si
 * * *

človek potolažil želodec; kuharji so o-
 * * *

stali daleč zadaj, najbrž so se bali, da
 * * *

bi tudi njim juha ne pogasila ognja. Ni-
 * * *

ko je bil torej primoran, da si skuša
 * * *

sam pomagati, kakor ve in zna.

Cez nekoliko ur so prišli naši v ma-
 * * *

lo vas. Niko se skrbno ozira na vse
 * * *

strani, in res kmalu zagleda lepega
 * * *

kozlja. Dobro pomeji, puška počni in
 * * *

kozlji se zvrne. Niko ga hitro pobese
 * * *

in se umakne z njim v bližnjo prazno
 * * *

kočo, kjer ga odere in razreže. Po-
 * * *

tem si zakuri ogenj in pečenka je bila
 * * *

kmalu gotova. Toda že so vojaki za-
 * * *

vovali, da se nekod nekaj peče; prišli
 * * *

so v kočo častniki in vprašali, kaj ima.
 * * *

"Ujel sem kozljiča, gospod poročnik,
 * * *

in si ga spekel, kajti v žolodcu imam
 * * *

že pravo revolucijo."

"Dobro, dobro; toda daj nam poku-
 * * *

siti, kajti duh je tako zapeljiv, da mo-
 * * *

ra biti tvoja pečenka nekaj čisto po-
 * * *

sebnega."

Pokuša eden, pokuša drugi, in ko bi
 * * *

ne bil z zvijačo izmaknil večjega kosa,
 * * *

bi bil Niko tudi to pot ostal na cedilu.
 * * *

Po kratkem odmoru je bilo treba
 * * *

odrinuti naprej; to je bila ona lepa ali
 * * *

žalostna noč, ko se je toliko njih za-
 * * *

vedno poslovilo od sveta. A naš Ni-
 * * *

ko, ne da bi vedel kdaj in kako, se je
 * * *

je naslednji dan znašel v bolnišnici
 * * *

v ..., odkoder so ga poslali dalje v T.
 * * *

Odondji je pisal svoji ženi Ruži:

Ljubljena Ruža! Po tolikem času Ti
 * * *

morem, hvala Bogu, z veseljem na-
 * * *

znaniti, da sem bil lahko ranjen ter se
 * * *

mi je obrnilo že zelo na bolje. Niti
 * * *

mi ne moreš, kaj sem vse prepe-
 * * *

ljal, vendar drage volje za našo milo
 * * *

domovino. Zakle sem se, da ako o-
 * * *

stanem živ, nočem nikdar več biti pi-
 * * *

jan, marveč bom živel po Tvoji želji
 * * *

in gledal bom, da spravim na pravo
 * * *

pot tudi Tončeta. Upam, da v krat-
 * * *

kem pridem bliže domu, pa Ti bom
 * * *

vse drugo ustno povedal. Srčno Te
 * * *

pozdravlja Tvoj Niko.

No, še preden je odposlal to pismo,
 * * *

je rekel vest, da je njegov prijatelj
 * * *

Tonče padel junaške smrti na bojišču.
 * * *

* * *

Napisal sem te vrstice v spomin vr-
 * * *

lemu črnovojniku, želeč mu, da bi se
 * * *

živ in zdrav vrnil k svoji dobri ženi
 * * *

Ruži. J—ič.

* * *

SLIKE IZ EVROPSKE VOJNE.

(Iz "Slovenca".)

Znani mojster v slikanju vojnih do-
 * * *

govodov z bojišča Luigi Barzini, ki se
 * * *

je udeležil vojnega pohoda v Mand-
 * * *

žurijo, Libijo in Balkan, je tudi na
 * * *

francosko-nemškem bojišču. Njegova
 * * *

bezobzornost, da bi videl kar največ,
 * * *

je znana tudi med njegovimi tovariši
 * * *

in njegova zmožnost, videti, kar drugi
 * * *

ne vidijo, spoji fantazijo z mirno
 * * *

preudarnostjo, je podobna bistrosti de-
 * * *

tektiva. Razume govor prikazni in
 * * *

tudi pripovedovanje mrtvih.

"Skoro vsi padli," tako piše, "leže
 * * *

na trebuhu, zaviseli obraz je obrnjen
 * * *

k zemlji, zadeti so v čelo ali prsa in
 * * *

imajo one nečloveške, groteskne, stra-
 * * *

šno obličje, za katero obojuje smrt
 * * *

na bojišču padle. Mnogi izmed njih
 * * *

so imeli čas, da so se mogli komodo
 * * *

iztegniti v pričakovanju smrti. Zdi se,
 * * *

da spe. Pred vsakim padlim leži pu-
 * * *

ška, ki je pri padcu zlezla iz roke. O-
 * * *

stri bajoneti so narahljali zemljo. Na-
 * * *

val se je začel 700 do 800 m pred so-
 * * *

vražnikovimi obkopi. Dobro je mo-
 * * *

göße zasledovati, še enkrat preživeti.
 * * *

Mase napadalec, ne meneč se za iz-
 * * *

gube, so šle naprej v peklenskem og-
 * * *

nju. Sršče granate so zažgale tupa-
 * * *

mat kup slame ali sena, ki se zdaj tli.
 * * *

V trenutku navala pa je sovražna ba-
 * * *

terija vendar molčala — kakih 500 m
 * * *

ni nobenega trupla. Sovražnik se je
 * * *

umaknil. Preidemo to prazno mesto
 * * *

in zopet se prikazuje trupla. So pa
 * * *

že vsa sovražnikova.

Ob cesti v — — nam pripovedu-
 * * *

jejo trupla zanimivo epizodo. Del so-
 * * *

vražnikov je bil odrezan, poslužil se
 * * *

je grabna ob cesti za varstvo in stre-
 * * *

ljal iz njega. Omagaval je. Držal se
 * * *

je do skrajnosti; poslednji napadalec
 * * *

leže le tri metre pred njimi. Pa jih je
 * * *

prevajal naval in vse strl. Od bajone-
 * * *

tov preobdona padla peščica teh juna-
 * * *

kov leži na hrstu čez rob grabna. Tu
 * * *

zavij bajonet, tam razbita puška pri-
 * * *

poveduje o silnem, divjem obupnem
 * * *

boju.

Pred oddelkom leži podčastnik, ki
 * * *

jih je vodil. Zdi se, da jim velevala še
 * * *

zdaj.

Okrog drugega častnika leži vrsta
 * * *

mrtičev. Kako so si podobni! Samo
 * * *

uniforme je razlikujejo. Nemci in
 * * *

Francosi, oboji padli. Razliko jim je
 * * *

zmla maska smrti. Nekako bratstvo
 * * *

v večnem miru smrti veže te padle so-
 * * *

voznike."

Na drugem mestu piše: "V — — je
 * * *

ne nemška vojska obstala. Zasedla je
 * * *

vrh, ki obvlada mesto in postavila to-
 * * *

pove, da bi zabranili prehod čez reko.
 * * *

Med tem, ko topovi grme kot peklens-
 * * *

ski stroji, korakajo sivi polki v redu
 * * *

trdno skupaj in pravilno k — —
 * * *

in — —
 * * *

"Ali jih je bilo veliko?" Stara krč-
 * * *

marica pojasnjuje: "Moj Bog! In kot
 * * *

iz kamna!" "Utrujenji?" "Kdo bi si to
 * * *

upal trdit? So iz kamna!" V dveh u-

rah pridemo do bitke — brezkončne
 * * *

in trajne v zgodovini, ki je kot po-
 * * *

žar na stepi prešla pokrajino. Vrste
 * * *

vozov obstajajo. Popotniki porabijo
 * * *

ta trenutke, da se obrijejo, visoko go-
 * * *

ri na zadnjem sodu smodnika sede ta-
 * * *

ko lepo, kot v kateremkoli brivskem
 * * *

salonu.

Maročani zmrzujejo. Stiskajo se k
 * * *

zidu, da bi bili varni pred veterčkom,
 * * *

ki se igra z vršički dreves. Na nekem
 * * *

vozu sedi sin Arabije in prepeva ori-
 * * *

entalno bojno pesem. Vojaki okrog
 * * *

in okrog v tihi udanosti poslušajo je-
 * * *

čečo pesem svoje zgoče domovine.
 * * *

Hropenje topov se bliža, dim srčeh
 * * *

strel se gosti. Nikdo se ne ozre, ni-
 * * *

ko se ne obrne, nikdo se ne briga za
 * * *

to, kaj pride. Ti rjavi kupi samo ča-
 * * *

kajo na povelje k boju; za vse drugo
 * * *

jim ni nič. Ne morejo tega brez tega
 * * *

niti razumeti. So kot pes, pogovor
 * * *

njihovega gospodarja jim je tajnost,
 * * *

ko pa jih pokliče živživ, skočijo ona gr-
 * * *

lo temu, na kogar gospod kaže.

V — — je ko v peklu. Kanonada
 * * *

ne prestane. Iz bruhanja in grmenja
 * * *

topov se da spoznati le kovinski zvok
 * * *

prhačih granat. Naprej! Cesta je za-
 * * *

puščena. Pri mostu stoji ta naslo-
 * * *

njena dva generala. Mirno se razgo-
 * * *

varjata. "Kakšna je cesta, gospod ge-
 * * *

neral," povprašujem ojuhačen vsled
 * * *

njegovega prijaznega obraza. "Ali
 * * *

smem iti dalje?" "Gotovo, samo pa-
 * * *

zajte na streljanje, da ne pridete v so-
 * * *

vražnikov ogenj." Kraj je videti kot
 * * *

bi bil prestal potres. Prišlo je, vzelo
 * * *

rog za rogom, streho za streho. Ste-
 * * *

ne razpadajo in ukazujejo opustošeno
 * * *

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

VZEDINJENIH DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

GRUŽINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, JEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik.—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik.—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Castello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasi: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Joliet, Ill., 22. avg. — Prihodnji nedeljo bo imelo naše društvo Sv. Družine svojo redno mesečno sejo. Na to sejo so vabljeni vsi udje, posebno pa br. delegatje za 2. zborovanje D. S. D., da se kaj dobrega sklone in naroči delegatom od strani našega društva za razmotrivanje na zborovanju. Kdor izmed udov želi kakšne premembe ima zdaj priliko priti na sejo in naj predstavi svojo željo društvu, da bo isto sklenilo in naročilo delegatom delovati na to, da se želje članstva našega društva uresničujejo.

Na prihodnji seji boste slišali poročilo o veselici in razne druge stvari, ki pridejo na dnevni red seje.

Z bratskim pozdravom

Jos. Klepec, tajnik.

La Salle, Ill. — Cenjenemu slovenskemu občinstvu v La Salle in bližnji okolici se uljudno naznanja, da bo imelo društvo sv. Družine št. 3, spajajoče k D. S. D. v Joliet, Ill., svojo veliko slavnost na Labor day ali delavski praznik, ob priliki razvija nove društvene zastave, dne 4. sept.

Te slavnosti se bojo udeležila skoraj vsa slov. kat. društva v La Salle, Ill.

In ravno tako uljudno vabimo tudi vse rojake in rojakinje iz tukajšnjih bližnjih slov. naselbin dePue, Oglesby in Ottawa, Ill., da posejijo našo slavnostno veselico omenjeni dan.

Slavnost se bo vršila po sledečem programu:

1) Vsa slov. kat. društva se zberejo točno ob 1. uri popoldan v Kompovi dvorani, kjer se bode vršila veselica.

2) Odborniki društev se odpeljejo nato v okrašenih avtomobilih k blagoslovljenju zastave.

3) Ko se vrnejo od blagoslovljenja, otvorijo predstavitev v dvorani slavnost.

4) Nastopajo zastopniki raznih društev.

5) Slavnostni govor, govori Rev. Francišek Šaloven.

6) Narodno petje.

Nadalje se bode vršila veselica kakor kaže doli navedeno:

Ples, za kojega bo svirala najiminitnejša slovenska godba.

Saljiva pošta in še mnogo drugih jako zanimivih stvari, s kojimi upamo, da bomo zadovoljili slehernega gosta.

Nadalje se bode ta dan na kegljišču kegljalo za tri (3) jako lepe dobiteke, kakor še nikoli kdaj prej! In sicer kakor sledi: 1. dobitke je: \$10 vreden lep anjcek; 2. dobitke je: Lep švedski petelin; 3. dobitke je: Velika švedska kokos.

Na to veliko zanimivo slavnost se vabijo vsi Slovenci in Slovenke iz La Salle in bližnje okolice.

Za mnogovrstna okrepčila in potrebo bode najboljšje preskrbljeno.

Nikar ne pozabite priti 4. septembra (na Labor day) v Kompovo dvorano, kjer bo dom — veselja in zabav. Na svidenje!

Veselični odbor.

Listnica uredništva.

M. M., Valley, Wash. Pravo ime Radovedneža je naša tajnost, ki je ne smemo izdati. — R-z, Valley, Wash. Vaš dopis je preobseben in preobsebnost. Prosimo kaj lepega iz vaše naselbine. — J. G., Butte, Mont. Da je "Ivo" včasih malo prepuhljen v svojih dopisih, sami vemo; ali kratkocasi se pa vendarle, in to je tudi nekaj, kar marsikomu ugaja; vsem vselej ustreči pa ni mogoče. — Novi dopisnik, Calumet, Mich. Izvolite izboljšati svoj rokopol, da bo čitljiv, potem bodo tudi skani dopisi pravilno; hieroglifov žal ne znamo čitati.

Prerok.

A: "Kaj pa dela tvoja soproga?" B: (ob dveh zvečer): "Zdaj se najbr; uči pridigo, s katero me bo pozdravila, ko pridem domov."

POMAGAJMO REVEŽEM V SLOVENSKI DOMOVINI!

Ali ste že kaj darovali v naš sklad za slovenske begunce ter vdove in sirote padlih vojakov slovenskih? Nikarte pozabiti nanje!

Sedemnajsti izkaz darov.

Gertrude Muske, Albany, Minn. \$1.00
John Traven, Joliet, Ill. 50
Frank Žitnik, Omaha, Nebr. 1.00

Skupaj \$ 2.50
Prejšnji izkazi \$694.05

Skupaj \$696.55

—

Darove sprejema: Amerikanski Slovenec, Joliet, Ill.

RAZNOTEROSTI.

Noč med kačami.

O zelo razburljivem dogodku na neki lovski ekspediciji v Afriki pripoveduje mister Wells v nekem angleškem časopisu. Po trudopolnem lovu se je nekoč ekspedicija utaborila v pokrajini kjer je bilo zelo veliko kač. Da bi se kače ne priplazile na ležišča, so gorele ponoči v sotorih luči in sluge so strazili menjaje se potnike. Toda tudi črnce je premagal kmalu spanec in zamenarili so svoje dolžnosti. Tako je prišlo več kač v sotor in ena se je splazila tudi na ležišče mistra Wellsa, ki se je zbudil z groznim krikom, skočil napol kvišku in obsedel na ležišču ves v strahu. Črnci so se zbudili in eden izmed njih je takoj spoznal ves položaj. Zagrabil je ukročenega mladega leoparda, ki je bil ljubljeneč ekspedicije ter ga vrgel razdraženega na kačo, ki se je pripravljala, da piči Angleža. Takoj se je pričel med kačo in leopardom strasten boj, kajti znano je, da so leopardi hudi sovražniki kač. Kača je sikala, leopard je pulhal: postala sta cel klopič. Toda že so začele udrihati gorjace črncev po kači in boj je bil kmalu končan. Mladi leopard se je nekako polomljeno splazil v kot, vendar te živali so napram kačjemu strupu skoro popolnoma neobčutljive in ni trajalo dolgo, ko se je mladi leopard zopet igral in premetaval po tleh. "Veliko nevarnosti sem preživel," končuje Wells, "toda nobena mi ni ostala v tako živem spominu kot ona noč med kačami ter se bom vedno spominjal hrabrega mladega leoparda z vso hvaležnostjo."

Novejše v kuhinjski umetnosti.

Kuhar nekega velikega berlinskega hotela in velik strokovnjak piše v listu "Dama", da se je na kuhinjskem polju začel prevrat v prilog priprostosti. Pred vsem se to kaže v tem, da se začnajo posamezne jedi imenovati takó, da vsak tokaj ve, za kakšno jed se gre, ne pa kakor došlej, ko so se posamezne jedi imenovali po raznih iznajditeljih. Tudi jedi same se žele vedno bolj priproste in lahko prebavljive. Veliko veljavo imajo zelenjadne prikuhe, solate in sadje. Preje tako priljubljeno umetno okraševanje jedi se na celi črti odklanja; ljudje polgajo vso važnost na dobroto jedi same, za domoljubne okraske jim ni. Svet postaja pametnejši!

Požrešna žena.

Iz New Yorka poročajo, da so te dni obravnavali tamkaj pred sodiščem slučaj o ločitvi zakona, ki je vzbudil začudenje celo pri ameriškanskih sodnikih. Neki gospod William Hades je s svojim 170 leti poročil krasno dekle

22 let. Sedaj po treh mesecih zakona pa zahteva Hades ločitev zakona, ker mu žena preveliko sne. Po zajutruku mora iti mlada žena takoj v gostilno ter tamkaj zajtrkovati v drugič. Pri večerji pa ne je samo za dva, ampak za štiri. So dnevi, v katerih mora ubogi mož plačati po poldrug sto kron samo za hrano ženi. Pri tolikem apetitu ga vodi žena v gospodarski polom. Hades vidi zato edino rešitev v ločitvi zakona. Vendar pa doslej še ni mogel prepričati sodnike o potrebi ločitve zakona in se je vsa zadeva prelozila.

Ženske v hlačah

so povzročile povsod mnogo razburjenja in zlasti po velikih mestih so demonstracije proti hlačaricam na dnevnem redu. Ljudje pač žele senzacija, pa napadajo ženske v hlačah na cestah, samo, da je, po ljubljansko rečeno, "velik hec". Na Dunaju je bilo že več slučajev, ko so ljudje na cestah nadlegovali in demonstrirali proti ženskam, ki so bile oblečene v navadno krilo, češ, da imajo hlače, seveda samo za "hec". No, sedaj so se začeli oglašati tudi razni listi, ki protestirajo proti dunajski policiji, da baje zelo mirno gleda, kadar kaka tolpa insultira damo, ki celo ni v hlačah. Pri mnogih trgovinah, v katere se je zatekla kaka dama, so ljudje pobili celo izložbena okna. V velikih mestih, kjer se naenkrat nabere na cesti kakih več sto ljudi, je kaj takega pač lahko mogoče. — V Galati v Rumuniji se je neka dama iz boljših krogov prikazala na ulici v hlačah. Ljudje pa so jo napadli in strgali hlače s telesa. Dama je nato potegnila iz mufa revolver in ustrelila dvakrat slepo v zrak. Ljudje so pobegnili, a dama je morala najeti kljub temu avtomobil in se peljati domov, seveda brez hlač. — V Ljubljani hodita ženski v hlačah, pa se doslej ni drugega zgodilo, kakor da se za hlačaricama drla velika množica. V Gradcu bodo prvkrat videli žensko v hlačah na odru ondodnega orfeja.

Norec, ki hoče svojo mater živo pokopati.

Posestnik G. G. v F., sicer zelo miren človek, trpi periodično na možganih. Bil je že dvakrat v norišnici v Dobranu. Obakrat so ga odpustili kot ozdravljenega, a se je vselej kmalu bolezen ponovila. Ker je bil sedaj že dolgo časa popolnoma zdrav, so odpravili tudi kuratelo nad njim. S svojo 70-letno materjo je vodil svoje gospodarstvo. Pred par dnevi pa je prišel G. ponoči k vaškemu kovaču in ga je prosil za posvečene cerkvene svetilnike kakor tudi, da se takoj zvoni z mrtvaškim zvonce, češ, da je njegova mati umrla. Kovač, ki opravlja ob enem službo cerkovnika, se je podal iz previdnosti najprvo na njegov dom in tu se mu nudi prizor, ki mu ga ni kmalu enakega. V postelji leži že dva dni bolna mati in brez hrane. Ko je odprl kovač vrata, mu norec namigne, da naj tiho in počasi hodi, ker je mati mrtva. Ta pa lačna prosi za hrano. Ko se je bolna mati ganila, ji zakliče norec: "Ne premakni se, ti si in moraš biti mrtva!" To se je ponavljalo cel dan, kadarkoli je kdo prišel v hišo. Nekaj sosedov je nazadnje vendar izvabilo noreca za nekaj časa iz hiše, da so mogli dati bolni materi nekaj hrane. Popoldne je napregel G. konje in se odpeljal v bližnji kraj po krsto. Ko se je odstranil, je bolnica zapustila hišo in se skrila pri znanjih. Sedaj jo norec išče povsod ter pravi, da "bode na vsak način danes popoldne pogreb". Pokopati jo hoče neke na polju.

Za debeluhe.

Veliko je ljudi, ki niso zadovoljni s svojo usodo in ki bi se srčno radi znebili svoje masti. Staro pravilo: "Vstajaj zgodaj, jej malo, pojdi pozno spat, mnogo delaj!" je pa našlo le malo pravega odmeva. Yockeyji so kljub temu iznašli že davno drugo sredstvo proti debelosti. Zavijajo se namreč v debele odeje ter se vrte pred velikim ognjem. To sredstvo pa ima seveda tudi svoje senčne strani ter ga vsi pravi debeluhji tudi odklanjajo z vso ogorčenostjo. Neki učenjak pa je sedaj iznašel stroj, s katerim se ravnokar bavi pariška medicinska fakulteta in potom katerega je možno izgubiti na lahek način preobilno debelost. Gre se namreč pri tem za navadno elektriziranje telesa, kar je močna masaža za posamezne mišice in pri čemur se po redni uporabi odstrani preobilne tvorbne masti v telesu.

Dvorne dame na japonskem dvoru.

Na japonskem cesarskem dvoru se še danes natančno drže davnih navad in predpisov. Vsa dela opravljajo edino ženske in če mora radi kakih poprav priti na dvor kak delavec, opravijo za njim obširne "očistevalne" obrede. Dvornih dam je 300, ki se morajo najstrožje držati vseh predpisov. Celu služkinje dvornih dam, ki jim pomagajo pri oblačenju, se ne smejo dotakniti njih telesa. Ako se to po neprevidnosti vendarle zgodi, treba zopet velikega "očistevanja". Kakor morajo služkinje dvornih dam kleče stree, tako se tudi dvorne dame ne smejo drugače približati cesarju nego kleče. Vse, kar podajo cesarju, mu morajo podati kleče in se ga ne smejo drugače dotakniti — kakor tudi ne ostalih članov cesarske družine — kakor z rokavicami. Pokojni cesar je na smrtni postelji prvokrat dovolil, da sta mu smela zdravnika z golimi rokami potipati žilo. Dvorne dame so strogo razdeljene po časti v sedem razredov; napreduje se silno počasi in dohodki so majhni. Najvišja plača v najvišjem razredu znaša krog 500 K na mesec. Dvorna dama, ki ima tisti dan službo, vstane zjutraj ob 6. in streže svojim visokim gospodarjem do popoldne, in sicer v evropski obleki. Se-le popoldne ob 3. se sme preobleči v japonsko obleko. Večer preživi v cesarskem družinskem krogu. Vse dame so potomke starih odličnih družin. Z ostalim svetom nimajo skoro nobene stika, ne obiskujejo ne gledskih ne drugih priredb. Zabavajo se v cesarskih vrtovih z jezdjenjem, ribarjenjem in vrtnarstvom. Dolgo časa je bila predstojnica cesarske garderobe baronica Sanomiza, soproga ceremonijerja, po rodu Angležinja.

Pravila neprisiljene družabnosti.

Holandska kraljica Viljemina jako ljubi neprisiljeno družabnost, ki pa mora imeti seveda gotove meje. Ko je kraljica nedavno zvedela, da se neka mlada dvorna dama pritožuje, da ne ve, kako naj se nasproti kraljici vede, ker na holandskem dvoru ni nobene gotove etikete kakor na drugih dvorih, je kraljica dotični dvornici poslala malo knjižico s tole vsebino: "Etiketa pravila ruske cesarice Katarine. Vse di se, kjer ti je ljubo, in če ti je ljubo, ne da bi se dal za to stokrat prositi. Odloži pred vratmi klobuk in plašč, obenem pa tudi prevzetnost in ponos. Vsak naj bo vesel, ne da bi postal šumen, kajti ravno na tem se spozna zares izobražen človek, da se v veseli družbi ne izpodbija. Nihče naj ničesar ne ubije ali poškode, ker se s tem žali gospodinjski čut. Nihče ne sme preveč ali preglasno govoriti, da

ne žali sosedovih ušes, nihče naj pa tudi ne sepeče, da drugim ni treba preveč napenjati sluha. Prepri naj se vodi brez ognja in strasti in če je prepri povzročil majhno jezo, naj se ob slovesu popolnoma pozabi. Gostitelj dom bodi nevtralnno torišče, kjer ne sme biti zvijaz in zahrbtnosti in škodoželjnih prizadevanj." Pod te vrstice se je kraljica podpisala, češ, ta pravila bi lahko veljala na vsakem dvoru, vse-kakor pa veljajo na njenem.

Ljudsko štetje v Švici.

Iz Berna poročajo o rezultatu ljudskega štetja v Švici. Prebivalstva je v Švici 3,741,971 duš, to je za 326,528 več kot pred desetimi leti. Od teh je 1,590,792 katolikov, 2,108,690 protestantov, 19,033 židov in 46,397 pripadnikov raznih veroizpovedanj. Po narodnosti je 2,799,154 Nemcev, 796,242 Francozov, 301,325 Italijanov.

Zaročil se je v 84. letu starosti

svetovni pandektist, vseučiliški profesor Emanuel Bekker v Heidelbergu z vdovo svojega nekdanjega tovariša Zorna. Zenin je nestor profesorjev vseučilišča v Heidelbergu, kjer je vest o njegovi zaroki vzbudila nemalo začudenja, ter je star 84 let, med tem ko je zaročenka stara 30 let.

Na grobu svojega zaročnika umorjena.

Poroča se, da so črnci umorili miss Olive Mackard, zaročnico angleškega častnika in raziskovalca Boyd Alexandra, ki je umrl v centralni Afriki, na njegovem grobu. Miss Olive je hči znanega angleškega državnika Mackarda. Njenega zaročnika, Boyd Alexandra, so ubili kanibali pred dvema leti v srednji Afriki. Došel je tjakaj, da obišče grob svojega brata, ki je bil umorjen pred večimi leti. Francozi,

ki so se čutili odgovorne zaradi smrti mladega častnika, so pustili prepeljati njegovo truplo v Lake Tsad ter pokopati tamkaj poleg njegovega brata. Miss Mackard je odpotovala v avgustu v Maifoni ter po šestih mesecih napornega potovanja in neizrečnih muk, našla grob svojega zaročnika. Bila je prva bela žena, ki je došla v oni del sveta ter prehodila 5000 angleških milj skozi puščavne in prašume. Na grobu pa so jo zalotili kanibali in umorili. Zvestoba do groba!

Zaseben bankir izginil.

Chicago, Ill., 23. avg. — Knjige dveh zasebnih bank trdke Adolph Silver Co., 1229 Jefferson street in 848 Maxwell street, najdene včeraj v zakonito uumljeni varnostni blagajni banke ob Jefferson streetu, so pokazale primanjkljaja \$321,576.45.

Ta znesek denarja je izginil. Knjige kažejo, da je Max Silver, ki je kupil banki od svojega brata letos v aprilu in pobegnil iz Chicaga zadnjo soboto, vzel s seboj \$93,267.95 v gotovini.

Prejkone je ubežnik odnesel s seboj še več v gotovini, ker je potegnil iz neke banke \$40,000 baš predno je izginil.

Osleparjeni so bili mali hraniteljci, iz Rusije priseljeni Judje, ki so zaupali svojemu soplemeniku Silverju, nekdanjemu Silbersteinu.

ZAHVALA.

Mladenci in dekleta fare sv. Jožefa v Jolietu, Ill., se tem potom zahvaljujejo najprej č. gosp. John Plevniku in vsem častnim duhovnikom, kakor tudi vsem župljanom za prireditve slavnosti v čast naši učiteljici, č. sestri Ferdinandini povodom njene petindvajsetletnice.

Bog poplačaj vsem stoterno!

THE Eagle

slovenska prodajalna obleke za mlade može!

Ko smo otvorili našo prodajalno v Jolietu smo imeli v mislih mlade može, ki so izbirčni pri nakupovanju oblek in potrebščin.

Ako ste mlad mož, najdete našo prodajalno bolj pripravljeno za poslužiti Vam, kakor katera druga, včasih imamo blago v novih modah prej šest mesecev kot druge prodajalne v Jolietu.

Znano je, da naša prodajalna je največja in najprednejša v tej okolici. Naša posebnost so

KUPPENHEIMER OBLEKE

ki jih prodajemo po \$15, \$18, \$20, \$22.50 in \$25.00.

Pridite v soboto in gg. Frank Simonich in Andro Koludrovič Vam prodasta najboljšo obleko ali čevlje, da boste zadovoljeni, kakor vselej, če kupite v naši prodajalni.

V naši prodajalni najdete na prvem, drugem in tretjem nadstropju največjo zalogo pohištva v Jolietu.

THE EAGLE SLOVENSKA VELETRGOVINA
Math. Simonich, Manager
406-408-410 N. Chicago St. Joliet, Ill.

Malo življenje.

POVEST. SPISAL DR. FR. DETELA.

(Dalje.)

Pozno je bilo, ko se je Juri vracal na Gorico. Brezskrbno je korakal svoj pot in mislil ni menda na nič, ko mu zadoni na ušesa oster glas klarineta. Kaj pomeni to! si misli Juri in obstane. Zopet zapoje piščal. To je Miha, pravi Juri; kaj neki dela ob tem času? Glas je prišel s poljskega pota, ki pelje iz Doline, in Jurija žene radovednost pogledat, kaj bi to bilo.

"Miha, ali si ti?" zavpije, ko je prišel blizu pota.

"Kaj pa, kaj pa," odgovori znan glas. "Čakaj, pridem takoj k tebi."

Kmalu se snidele prijatelja.

"Danes ne smes k nam," pravi Miha in vleče onega s seboj proti gozdu.

"Zakaj ne?" vpraša Juri.

"Žandarji so prišli. Ali so sami izvolali, da pri nas prebivajo, ali pa jim je kdo povedal?"

"Da bi se bil Rožanec tako hitro znošil?" pravi Juri zamisljen. "Glejte, glejte!"

"Trije so bili," nadaljuje Miha. "Vrata so hoteli podreti, tako razbijanje je bilo. Oče gre odpirat, jaz sem se pa skril. Peč je pri nas tako narejena, da brez truda izmakneš kako pečnico in zopet nazaj vstaviš. To je časih dobro, in jaz sem bil kar hitro v peči. Da mi ni bilo posebno vroče, to si lahko misliš. V izbi pa je kričal žandar nad očetom: Kje je uhačaj? kam ste ga skrili? Po vseh kotih je šel: pod streho, v hlev in celo na kozlec; druga dva sta pa stražila okrog. Oče se je menda tresel v izbi, jaz pa v peči od samega strahu; pa ne zavoljo sebe, ampak zavoljo tebe. Kaj bi bilo, če bi bil ti ob tem času v taki temi prišel domov! Sam angel varuh te je pridržal! Saj ne vidiš človeka, dokler se ne zadeneš obenj. Povedal nisi nič, kam greš; zdelo se mi je pa, da si šel domov v vas. Kako rad bi te bil posvaril, da se varuj, a ti zlodeji so bili povsod. Vendar sem se srečno izmuznil v temi, in prav mi je prišla piščal, ki sem jo imel v žepu, ker ponoči dalje neso ušesa ko oči. Če ti je namenjeno, sem dejal, me boš slišal in razumel; če ne, je pa tako vse zastoj."

"Kaj praviš, kaj bi šla zdaj?" vpraša Juri.

"K nam nikakor ne; v Dolino pa tudi ne, tam je še nevarnejše. Zunaj je pa mraz, hu!"

"Veš kaj?" izgovori Juri. "Pojdi ti domov, jaz bom pa že tvoj kje prenočil. Jutri mi prideš povedat, kako in kaj."

"Toda kam?"

"Bodi brez skrbi! Kar piščal vzemi, zapišči, pa se bova dobila."

"Ne, jaz te ne zapustim," pravi Miha, "in oče bi bil gotovo hud, če bi to zvedel."

"Zmrznil boš," ga svari Juri.

"Že vem, kaj storiva," odgovori Miha. "Jaz stopim doli k Francetu, da dobim kako plahto, da si bova mraz preganjala, in nemara tudi kaj za zobe; ti pa pojdi tu doli do Močile v tisto jamo, ki sem ti jo bil jeseni pokazal. Tam je najmanj mraz, in noben človek te ne najde."

S temi besedami se ločita. Juri zavije v gozd, Miha pa proti vasi. Oprezno stopa oni proti omenjenemu kraju; večkrat se ustavi, zadržati sapo in vleče na uho, če se ne sliši kaka hoja; vsak šum ga preplaši, da skoči v goščavo. Potem gre zopet dalje in se smeje sam sebi, ker je tako strahljiv. Tako pride do globokega jarka, ki deli strmo brežino v dva dela. V tej s smrekami in borovci gosto zarasli grapi izvira majhna Močila. Nekdaj je držala do studenca po gozdu steza, in trčila brv nad jarkom je priča, da so ljudje časih tod hodili; a opuščena pot se je hitro izgubila, in hosta je zakrila nerodna brv. Juri pa je bil kraj znan. Urno se splazi po jarku doli do brvi, tam se prime za smreko, ki je rastla ob kraju, in se spusti pod brv. Globoko je šlo do studenca doli, in gosto drevje je zakrivalo poleti prepadi; zdaj pa se usuje težek sneg Juriju po ramah, in upognjeno vejevje se strne spet nad njim. Na dnu šumlja studenec, ki ne zamrzne nikdar in o katerem Premec trdi, da je poleti hladen, pozimi pa gorak. Kaka dva črevlja nad vodo moli velika korenina iz zemlje. Na to stopi Juri, razgrne grmovje in izginje v prostorni jami nad korenino. Več se ne spusti daleč je zemlja razpokla, in trda skala varuje odgoraj, da se ne osiplje prst. Vhod je zametan s snegom, ošina pa je suha, in ker je ne doseže nobena sapica, tudi primerno topla, in bivalo bi se za silo notri, da ni nekoliko prehladna. Premec je bil našel to jamo, ko je hodil po vodo iz hoste, in tako mu je ugajala, da se je večkrat hladil v njej, kadar je solnce hudo pripekalo; zdaj pa je Juriju prav prišla. Dolgčas mu je pač samemu na samem, in neprijetne misli ga oblegajo. Spominja se razkačenega Rožanca in reči si mora, da je vseh neprijetnosti sam kriv. Dolgo, dolgo ni Mihe, naposled se vendar pokaže njegove noge in za njimi ostalo telo.

"Dolgo me ni bilo, kaj?" pravi Miha.

"Dolgo," odgovori Juri.

"Oh, kakšna zmešnjava je doli!" pripoveduje zasopen godec. "Žandarji so prišli in po vsej sili te hočejo dobiti. Tvoje ljudi sem malo potolažil, ker so

bili v velikem strahu zavoljo tebe. Vraga! da jim je baš pozimi to padlo v glavo! Gotovo te je kdo ovadil."

"Le meni verjemi," pravi Juri, "da nihče drugi kakor Rožanec."

"Nemara da res," potrdi Miha. "In pravzaprav je bilo res neumno, da smo ga tako speljali. Pa kdo misli na vse!"

Zavijeta se v odejo, ki jo je bil Miha prinesel s sabo, in kmalu jo objame trden spanec. Ko se je začelo daniti, ju zdrami mraz. Po kratkem preudarku skleneta, da ostane Juri v svojem zavetišču, Miha pa ide gledat, kaj se godi. A komaj je bil odšel Miha, se že zopet vrne in pokliče tovariša. Ko prideta na odprt prostor, ga ustavi in pokaže s prstom proti Gorici.

"Ali jih vidiš?" pravi.

"Vidim," odgovori Juri, zagledavši žandarje, ki so šli proti Gorici.

"Nič ne bo hudega," meni Miha. "Zdaj gredo spet k nam, čeravno niso dali miru vso noč. Ti pojdi kar hitro domov, da se malo okrepčaš in ogreješ; jaz grem pa za njimi, da bom videl, kam poidejo. Če bo treba, te pokličem moja piščal."

Zelo je razveselil Juri vse domače, ko je prišel k njim, in Miha je tudi kmalu prinesel poročilo, da so žandarji odšli. Odshimal pa Juri ni bil več tako brezskrben kakor poprej, ostal mu je strah, da bi ga enkrat vendar utegnili dobiti, in ni se upal več prenočiti ne doma, ne pri Premcu. Črez dan se mu pač ni bilo bati, naj je bil tu ali tam; tak čuvaj mu je bil Miha, ki je zvesto pazil na vsako nevarnost; a kadar se je zmračilo, je zapustil Juri družino in poiskal kakšno samotno ležišče. Zdal je spal na kakem skednju, zdaj na kakem kozlecu, a tako varen kakor v gozdni jami ni bil nikjer, in dosti strahu je prebil, kadar so hodili žandarji po patroli. Kakor bi jih bil nase vlekel, so ga iskali vselej v tistem kraju, kjer se je skrival, in prepričan je bil, da ga nekdo zalezuje in ovaja in da ta ne more biti drug kakor Rožanec. A prestreči ga ni mogel nikoli. Nekaj časa je hodil na Rožančev kozlec leč, češ, tu ga ne bodo iskali, če je opravičen njegov sum; in res je imel dolgo časa mir. A ko je nekega dne lezel iz svojega kota, ga zapazi Rožanec. Rekel mu ni nič, a nasmehnil se je tako grdo, da si Juri ni več iskal ondi prenočišča. In ko je enkrat ležal na domačem kozlecu, ga je rešilo samo to, da ni mogel žandar gori; zakaj tramovje je bilo polsko od moče, in kolikorkrat se je poglaj možda bi prekoračil prečnik, vselej mu je izpodrsnilo, iz česar je sklepal, da ne pride nihče gori brez lestve, da torej ubežnik tu ne more biti. Mrzel pot je oblival Jurija, ko je čul, da nekdo ugovarja žandarju in trdi, da vajen človek lahko gori zleze. Ko pa je odšel tej nevarnosti, je hitro zapustil svoje zavetje ter poiskal spet svoje podzemeljsko bivališče.

Tako se je bilo shujšalo življenje Juriju, in ni ga več zapustila neprijetna zavest, da ga preganja sovražnik, kateremu ne more do živga. Miha ga je tolažil, da se bodo sčasoma vendar naveličali, a vse predolgo je trajala gonja, in da ga ni zadrževala zima, pobegnil bi bil v goro. Kakor divja žival se je potikal po gozdu in se ognja si ni upal narediti iz strahu, da bi se ne izdal. Da bi bil brez Mihe pomoči že ujet, to je dobro vedel, in sram ga je bilo večkrat, videti, kako trpi Miha zavoljo njega lakote, prebiva mraz in popušča pičli svoj služček. Prosil ga je, naj skrbi bolj zase, a pregovoril ga ni, dasi so bili žandarji hudo zagrozili Mihiu in očetu, naj se varujeta uhačaja. Premca je seveda hudo užalilo, da kdo misli, da bi on kakorsibodi podpiral take ljudi, katere zakon preganja in gospod love.

"Jaz tega ne trpim, kratko in malo ne," je dejal, "da se tako govori o meni. Povejte mi obkrovalca, ki je raztrosil te laži, gospod Križan, jaz ga tožim na krvav pečat. In če bi bil jaz tak gospod, kakor ste Vi, jaz bi lažnjivih govoric ne poslušal!"

Tako je branil Premec svojo čast, in da ni preveril žandarja, ni bila njegova krivda.

"Premec!" mu pravi Križan, "čim manj boste govorili, tem bolj bode za Vas."

"Za pravico se jaz zmeraj potegnem," se jezi dedec, "naj stoji pred mano, kdor hoče."

"Pustiva pravico; pri Vas nima dosti opravka," ga zavrne žandar. "Ampak nekaj Vam bom povedal, kar ni treba nikomur praviti. Premec, meni se časi sanja, da ste Vi enkrat pri nekem znamenju nekemu uhačaju pomagali uteči. Kaj pravite Vi?"

"Ha, ha, ha!" se smeje Premec, kar nič v zadregi. "Primojdunaj, to so pa res smešne sanje; takih pa še ne! Na te pa ne boste nič zadel, stavite, kamor hočete!"

"E, Premec!" pravi Križan odhajaje. "Stavil ne bom nanje, ampak če mi jih razloži le en sam človek, se bova še videla!"

XI.

Zopet je poteklo nekoliko časa, da niso iskali Jurija, in prosteje je dihal

v nadi, da je zardaj konec; pozneje se bode pa že kako napravilo. Obiskoval je zopet redno svojo rodovino in pomagal pri domačem delu tako, da se ni ljudem preveč kazal, ali pa je živel v svojem starem stanovanju pri Premcu, kjer sta z Miho ukrepala, da odrineta takoj spomladi na Hrvaško ali na Ogrsko. Potni list bi se že dobil na kako ime, dela se pa nahaja doli dosti in denarja dosti.

"Vi se ne veste, kaj se pravi živeti," reče nekega popoldne Miha oblastno očetu in Juriju. "Če se najeste soka in zabeljene kaše, pa že mislite, da se vam dobro godi; kaj ne? Doli pa na Hrvaškem, najslabše, kar smo jedli, so bili žganci. In kakšni žganci! Kar igrali so v masti. A tam jih malo drugače delajo kakor pri nas. Tukaj jih kuhate kakor krompir, in na skledo za osem mlatičev prideta dva ocvirka; tam pa kar kotel na ogenj, noter pa masla cel lonec, v maslo pa žganec! Kadar so ocvrti, hajdi na mizo! V skledi pa gledajo tako lepo iz maslobo kakor žabe iz mlake."

"Kakor žabe, praviš?" se čudi Premec.

"Naj me vzame, kdor hoče," zatrjuje Miha, "če jih nisimo ravno tako iz skledje lovili kakor žabe. Pa to je samo jed; kaj pa denar! Koliko smo tega imeli! Da se ne bom nič legal, do kraja ne vem povedati, razumeš, Juri, ampak v okroglem številu: kakor rezanje ga je bilo."

"Koliko si pa prinesel domov?" vpraša oče.

"Kako ste čudni!" pravi Miha. "Kaj bom nosil!"

"Nič se ne boj, Miha," pravi Premec, "pa povej, koliko je bilo, da bo Juri tudi slišal."

"E, kaj bi ti govoril," se brani Miha. "Doli sem imel denarja, oče, doli!"

"Veš, Juri, ko je prišel domov, sem stresel vse iz njega, in koliko je bilo, uganil!"

"Kaj bi ugibal!" ugovarja Miha.

"Juri, uganil!" zapove Premec, ne meneč se za sinov ugovor.

"Ne vem, koliko bi rekel," pravi Juri. "Recimo, deset goldinarjev."

"Ha, ha!" se smeje stari. "Ali si znorel? Naš Miha pa deset goldinarjev! Kako moreš kaj takega vkup spraviti!"

"Morebiti dva goldinarja," ugiblje Juri.

"Ne ugašaj," pravi Premec, "že vidim. Jaz ne bom nič okroglega števila povedal, kar naravnost pa natančno. Petnajst krajcarjev je bilo vsega skupaj, nič več in nič manj. Ali ni res, Miha?"

"Naj bo, kolikor hoče," se izgovarja Miha, ki se mu je to preiskovanje sitno zdelo, "doli smo pa je rožljali ob nedeljah. Samega srebra sem imel, da so se mi trgali žepi."

"To je pa res," opomni oče. "Ves raztrgan je prišel domov."

"Za božji čas!" vzklizne naenkrat Miha in skoči pokoncu. "Juri, beži!" Komaj je bil izgovoril Miha te besede, je že nekdo trdo trkal na vrata, katere je previdni Premec zaklepal, kadar je imel Jurija pod streho. Žandarji so bili prišli.

"Kaj pa je?" povprašuje stari.

"Zopet so tu," odvrne Miha, ki jih je bil zagledal skozi okno. Zunaj pa je razbijal Križan po zaklenjenih vratih in kričal, naj se mu odpre.

"Tako, tako, možje pravice!" vpije Premec in leze počasi izza miže. A vrata, sneta iz stežajev, padejo preden, in Križan prilomasti v hišo. Po bliskovito mu šinejo oči po vseh kotih, toda Jurija ni. Ravno je bil Miha nazaj zavalil pečnico, ki je bila odprla pot prijatelju.

"He, tukaj je!" zakriči žandar, ki je stražil zunaj hiše, in kliče Križana. Juri je bil izlezel iz peči in izkušal uiti v gozd; a ko zagleda izhod pod streho, kamor je peljala prislonjena lestva. Ko pritečeta žandarja, je lestva ležala že na tleh, in težka skrinja je zapirala vsaj za nekaj časa vhod pod streho. Žandarja se posvetujeta, kaj je storiti.

"Počakajva, da pride sam doli," meni eden.

"Lahko dolgo čakava," godrnja drugi in ogleduje, kod bi se najlažje prišlo ubežniku do živga. Da je pod strešje na drugem koncu obzidano, je vedel Križan, a še enkrat gre pregledat vse zidanje, ki ga prepriča, da more Juri iz hiše le skozi streho ali pa po isti poti nazaj, koder je bil ušel.

"Da se mi nihče ne gane iz sobe!" zapre Premcu in Mihi; potem odkaze tovarišu mesto, kjer ima stražiti, vzame lestvo in jo priloži na spodnji strani hiše k strehi. Urno zleze žandar na streho in jo začne odkrivati, da bi "izkopaj jazbeca". Opeka za opeko leti na tla, in nič ne pomaga kletev Premčeva, ki je bil pritekkel iz sobe jezit se, da mu bodo raztrgali vso streho.

Juri pa je pod streho premišljeval, kako bi se rešil. Od začetka je mislil, da ga hočeta žandarja z gladom prisiliti, da se vda, in sklenil je mirno čakati do noči, a Križanova namera izpremeni hitro njegov sklep.

Da je Premčeva hiša malo razmršena in razpraskanata, temu se še nihče ni čudil, in tudi Križanu se je to tako naravno zdelo, da ni zapazil, da se nekako prepravilo pod vrhom dve vzporedni poki z drugima dvema križata. Po teh črtah je bil razpočen zid skozi inškoz, in kadar bi bilo Premcu prišlo na misel vetriti svoje podstrešje, bi si

(Nadaljevanje na 7. strani.)

Alpentinktura za moške in ženske lase od katere takoj prenehajo lase odpadati in v šestih tednih rasti in gosti lase v goste brke in brado, rabiše takoj Alpen Pomado, lonček \$2. — Imate li sive lase? Rabiše takoj Wahčić Brski tinkturo, od samo ene flake postanejo lasje v 8 dneh popolnoma naradni, kakoršne ste v mladosti imeli: 1 flaka \$1.75. — Wahčić Fluid kateri odstrani rumenost, trganje ali kostibal v rokah, nogah in križcih, popolnoma v 8 dneh; flaka 2 dol. 50c. — Kurje oči ali bradavice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranijo za samo 75 centov. Za potne noge rabiše Kneipov prašek, nje pot, odstrani slab dihi in ozeblino, la kosa 75c. Eisa žanba zaceli vsako rano, opekline, bule, turrove, grinto, kraste, lišaje v najkrajšem času, lonček \$1, večji lonček \$2. Ta žanba je velikega pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe bi mogla imeti to žanbo vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lice se umivajte z Wahčić "Tar Soap" (milo), odstrani priče, solnčate pege in drugo nečistost na obrazu, 3 kose za 75c. Kateri bi svoje zmrznila brez uspeha rabi bil mu jamčim za \$5. Pri naročbi se priloži vsota v papirnatem denarju, če pa je menj kot dolar, se pa v znakah pošte v pisnu pošlje. Za vse drugo pišite po cenik, katerega pošljem zastonj.

JACOB WAHČIĆ
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

G. Svetlicich J. Horwath
THE CAPITOL BAR
405 CASS ST., JOLIET, ILL.

Edina slovenska-hrvaška gostilna v osredju mesta.

Kadar se mudite na vogalu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

+ JOHNSON +
"BELLADONNA" OBLIŽI

NEVMAZURSKI HROMOSTI BOLIŠTI + KOLIKU BOLIŠTI + ČLENKI NEVRALOGI, PROTINU OTROPLOSTI, MISC. SLABOTNEM KRUŽU

SLABOSTI + ČLENKI FLUJDOVI IN POKOJI BOLIŠTI + ŽIVOTU VNETJU OKOŠNE MREŽNICE PRESLABENJU BOLIŠTI + LEDIŠČE BOLIŠTI + KRUŽU HUDEM KAŠLU

BOJ ZA ŽIVLJENJE!

Boj za življenje, ki je vsak dan težavnejši, če ne uničujoč, je tudi toliko bolj mnogim nevaren, kateri ne mislijo na sebe, postanejo toliko brezbržni, da pustijo v nemar svoje telo in zdravje. Nasledek takemu nerednemu življenju je ta, da so popolnoma izrabljeni; temu sledijo neprebavnost ter telesna in duševna onemoglost. Taki slučajji potrebujejo takojšnjo pozornost in najboljšo je, da se takoj začne rabiti

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

ki bo uredilo neredno delovanje prebavnih organov od preobloženja povzročenega radi kateregakoli vzroka, ker odstrani iz prebavnega sestava vso nepotrebno in

zboljša okus, prepreči zastanje,

urejuje prebavljanje, okrepeča telo.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino uredi delo prebavnih organov, zato se ga naj rabi zlasti v sulčaju, če čutite

izgubo okusa, težave po jedi, napetost,

zlobno sapo, kosmat jezik,

Pomirilo bo vaše spanje in pomoglo opravljati vaše dnevne posle.

Stari in slabotni ljudje bi morali vedno imeti to zdravilo priročno in je stalno rabiti. Ženske, ki so nadlegovane s slučajnim glavobolom in drugimi nadležnostmi, naj rabijo TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO.

Cena \$1.00. Dobite je v lekarnah.

JOSEPH TRINER,

IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Za oteklino, rane, otrple členke, protin, živčno bol in jetrno nadlogo, je Trinerjev Liniment najboljši lek. Izdelane mišice ribajte s Trinerjevim Linimentov. Cena 25c in 50c v lekarnah. Po pošti 35c in 60c.

JOHN N. W. Phone 348
STEFANICH
Slovenska Gostilna:
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.
Oba telefona 215.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AP NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOK. Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše "The U. S." 10c in "Meerscham" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

John Grahek
...Gostilničar...
Točim vedno sveže pivo, fino kuhinjsko vino, dobro žganje in trdne najboljše smodke.
Prodajam tudi trdi in mehki premog.
TELEFON 7612.
1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Garnsey, Wood & Lennox
ADVOKATI.
Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar, ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki trdi les, lath, cederne stebre, deske, singlne vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS
Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES IN CLINTON STS.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169

Joliet, Ill.

Slovensko Katoliško

Marije

(S. C. M. B. Society of
Instituted 15. avgusta 1909
PITTSBURGH, PA.)

Vnebovzete

St. Mary's Assumption
Organizirano 2. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Prisiljeni:.....FRANK ROGINA, 36-48 St., Pittsburgh, Pa.
Predsednik:.....MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Članik:.....JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Članik:.....GASPER BERKOVEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Članik:.....JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zurich, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Članik obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa
na porotnika.

Članik pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim.
Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj de-
nar na obresti v
največjo in naj-
močnejšo banko
v Jolietu

Hranilnica Vladi Zd. Držav,
Poštne Hranilnice
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženo
denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank
PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP
proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih
sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje
izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill.

Telefoni Chl. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
Rezervnega zaklada.....K 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4½ %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in
stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Pozoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov,
na Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj tri-
deset odstotkov odplačevanju na dolg.

MALO ŽIVLJENJE.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

bil lahko odprl lino. Ta hišna slabost
pa je bila Juriju znana, in ko je začel,
da se pristavlja lesta, se zavil na
strešni tram, priveže zanj staro vrvi in
odvali kamen iz zida. Toliko je bil
pomolil Križan glavo pod streho, da
je videl, kako leze oni skoz odprtino
iz svoje ječe. Urno skoči z lestve
doli in zakriči tovarišu; a v naglici se
človek zadene ob vsako reč, in Pre-
mec je povsod na poti, tako da se je
bil Juri že skrtil med drevjem, ko je
počila puška. Kaj pomaga zdaj Kri-
žanova jeza!

"Zakaj puščate tega sumnega člo-
veka iz sobe!" vpije nad tovaršem, ki
se izgovarja, da mu je Premec zastavil
pot.

"Ha, stari grešnik!" se obrne na
Premca. "Prazen ne pojdem danes
od Vaše hiše. Pripravita se na pot, z
nama!"

"Zakaj pa, primojdunaj!" se hudeje
starec; "to bi rad vedel. Onega poj-
dita lovit, ki je ušel, onega!"

"Kaj pa naša kravica?" opomni mi-
ro Miha, vesel, da se je rešil Juri.

"Izročita jo, komur hočeta!" odvrne
Križan, in kmalu ju odženeta žandar-
ja. Kdor jih je srečal, se je ozrl rado-
veden za njimi. "Zopet sta se kje
tepla, je dejal marsikdo. "Da se star-
cu le ljubi pretepati s fantini!"

Ko so pa zvedeli, zakaj ju čaka kazen,
so ju milovali, češ, dobrega srca sta
pa le.

XII.

Izmed gora, ki obdajajo Dolino, je
najvišja gora sv. Florijana. Proti Do-
lini je lepo z gozdi obrasla; vznožje ji
krije borovec, višje gori raste smreka
in semterja tudi macesen; vmes pa se
nahajajo veliki kosi košatih kostanjev.
Na drugo stran pa je hribovje pusto in
skalnato, in globoko pod njim teče ze-
lena Sava. V nedeljo po Binkoštih se
bere maša pri Sv. Florijanu, ki je naj-
bolj oddaljena podružnica dolinske fa-
re, in takrat pride pač tudi dolinska
mladina gori, da si ogleda cerkvico, ki
jo je stari mežnar Ožbe, edini sosed
sv. Florijana, tako lepo opral in osna-
žil in po kateri tako ponosno prižiga
sveče. Če pride količkaj takih romar-
jev, se Ožbe ne zlaže, trdeč, da je bila
cerkev natančno polna in da je pol
ljudi še zunaj stalo. In kako oblastno
razkazuje po svetem opravilu cerkev
duhovnemu gospodu ali kakemu dru-
gemu veljaku in ne pozabi povedati,
kako čudo se je bilo ondi zgodilo pred
nekaj leti. "Krovca smo imeli," pravi,
"tistega Tineta, ki postrani hodi. Ko
je bil pokril cerkev, pa pravim, naj se
zvonik malo pomaši, ki je tudi potre-
ben. Pa grem v hišo po vrvi, da bi ga
privezal; toda Tine je že tak, srčan, da
malo takih, in v glavi se mu nikdar ne
zvrsti. O, pravi, oče, saj ni treba vrvi;
na tako pripraven zvonik se nisem na-
letel; ves je pri tleh. Lop! prileti doli
iz gornjih lin. Ali si videl, pri tleh?
mi je bilo na jeziku; a premagal sem
se in zaklical: sv. Florijan, pomagaj!
in Tine je zopet vstal. Malo bolj je
še postrani hodil, a kmalu je bil do-
ber." Tako pripoveduje Ožbe in potr-
kava na mala dva zvonca, oh! tako gen-
ljivo, da stopajo njemu samemu solze
v oči. In kaj se je bilo zvonovoma
pripetilo, če je res, kar pripoveduje
Dolinci! Na goro sta bila prišla, ta-
ko pravijo, dva tujca, malovredna člo-
veka; in kje se takih ne dobi? Ogle-
dala sta si cerkev in odšla. Ko pa je
hotel Ožbe opoldne zvoniti, ni bilo
zvonov nikjer. Hajdi za potepuhoma!
Pri Litiji so ju dobili in zvonova pri
njih, ki sta izgubila seveda v taki druž-
bi vse blagoslove. V koših sta ju ne-
sli Ožbe in njegova žena Meta v Lju-
bljano zopet blagosloviti.

Sama zase ne stoji gora sv. Flori-
jana, ampak po obeh straneh se vrste
drugi hribi, komaj manjši od nje; in
če zaviješ od cerkve proti vzhodu, te
pelje steza malo navzdol, potem pa po
ravnem skoz prijeten gozd, ki ga
pretrgajo čez pol ure hoda njive in
pašniki po širnem gorskem vrhu. Tu
stoji na lepi traji hiša Pečarjeva. S
skriljo krita streha se vidi
pozimi iz Doline, poleti pa izgine za
drevjem, ki je nasajeno po vrtu. Hiša
ni visoka, a široka je in dolga. Vhod
ima od Doline obrnjen, in spredaj
stojajo štiri visoke smreke. Kraj se
imenuje Strma peč, zakaj kakih sto
korakov od hiše je svet pretrgan proti
savski strani, in globoko doli zija ve-
lik prepad, čigar rob je navrh obdan
s kamnenim ograjo, pravim ciklopi-
nim zidom, brez malte sestavljenim.
Kraj prepada so v skalo vsekane pri-
proste stopnice, po katerih hodijo lju-
dje podnevi, kadar ne polzi preveč, in
če ne utegnejo ubrati daljšega in var-
nejšega pota. Posebno varno ni hodi-
ti med tem skalovjem; zakaj prigradi
se večkrat, da se kaka skala odtrga in
žvali v prepad, in pred nekaj leti je bi-
lo ubilo ondi — lesen križ sredi pota
izpričuje — majhno deklico pastirico,
ki je pred dežjem iskala zavetja pod
skalno. Če pa se skala nad teboj spro-
ži in jo slišiš bobneti po pečevju, Bog
ne zadeni, da bi skočil nazaj ali pa ste-
kel naprej: obstani ali pa korakaj mir-
no svoj pot, tako pravijo ljudje, ki mo-
rajo to vedeti. Kdor se pa ne more
zanesti na svoje noge in na svojo gla-
vo, ta naj se drži kolovoza, ki pelje
mimo hiše po ravnem in se polagoma
zavije doli proti zeleni Savi. Na tej
poti stoji pod vrhom še ena hiša, Si-
monova. Simon je Pečarju najbližji
sosed, a dasi stoji hiša komaj četr-
tven naračen, vendar ne spada oba
pod eno faro. Vrh hriba je meja fa-

re Dolinske, kamor se Pečar prištevaja,
in fare sv. Andreja, ki obsega še Si-
monov dom.

Tako lepe lege nima Simonova hiša
kakor pa Pečarjeva. Zidana je v breg,
tako da je stanovanje na eno stran pri-
teli, na drugo pa v prvem nadstropju
z vhodom po stopnicah. Zemlja okrog
je pusta; povsod moli skala iz tal in
izpodriva rastlinje, in kar je polja pri
hiši, se obdeluje težko; zakaj svet visi
kakor streha, in kamenje ovira košnjo
in oranje.

Mraz je še svečna meseca zlasti po
hribihi, kjer piše oster veter, in prilije-
se človeku gorka več. Stopimo malo
v Simonovo hišo, da se seznanimo z
njenimi prebivalci! Za majhne ljudi je
narejena prostorna izba, in ponižnost
je vajena, prikloni se tedaj, ko vstopiš,
da se ne zadeneš ob strop. Pri veliki
peči sedi mati Simonovka in vije pre-
žo, zraven nje pa vleče sin Štefan mo-
ško tobak iz kratke pipe. Mladenec
ima kakih petindvajset let in ni prav
zdrav videti; blede obraz in gosto po-
kašljevanje kaže, da se je bati fantu
pljučne bolezni.

"Anica!" ogovori Štefan svojo se-
stro, mlado dekle, ki je šivalo za mizo.
"Ali včas, kaj je pri Pečarju novega?"

"Nič ne vem," odgovori dekle in šiv-
va dalje.

"Ali hočeš, da ti povem?" nadaljuje
Štefan.

"Le povej!"

"Pa saj vidim, da me ne poslušajš. —
Če mi kupiš v nedeljo tobaka, pa ti po-
vem."

"O Štefan, Štefan!" se oglasi zdaj
mati, "pusti kajenje in tobak! Jetiko
boš dobil, boš videl."

"Kaj jaz jetiko!" se ponese Štefan,
skoči pokoncu in se potka na prsi.
"Le poslušajte, mati, kako to grmi!"

"Jaz imam dvojne prsi!" Kašelj mu
ustavi moške besede. "Nekaj imam v
grlu," pravi, ko se je odkaljšal, "pa
sam ne vem, kaj."

"Varuj se, varuj se!" svari mati. "In
pri vsem tem tudi dosti stane ta raz-
vada."

"Kaj bo teli par krajcarjev, to in
pa nič!"

Zdaj se odpro vrata, in noter stopi
dekle, ki je že nekoliko poznano.

"O dober dan, Rozalka!" vzklikne
Anica, vstane izza mize in ji hiti na-
proti. "Kaj si pa ti prinesla?"

"Dober dan, mati!" pozdravlja Pe-
čarjeva hči Simonovko. "Vi ste pa ve-
dno tako pridni. Nekaj kolin vam po-
šiljam naši."

"Dolgo te že ni bilo k nam, Rozal-
ka!" jo kara žena.

"Saj tudi Anica ni pride nič k nam
v vas."

"Jaz imam ravno zdaj precej šiva-
nja," se ta izgovarja, "kakor bo pa to
izgotovljeno, se bodeva videla večkrat,
če bo malo odnehal mraz."

"Danes pa res ni prav nič mraz," se
smeje Rozalka, dasi ji žare lica od mr-
zlega vetra. "Ti si preveč zmrla."

"Tako rado me res zebe," pravi Ani-
ca, drobno, bledolice dekle, ki se
vidi zraven krepke, rdeče Rozalke še
šibkejša, in misli bi človek, da je ta
čedni obrazek z velikimi očmi kak
preoblečene gospodične, a ne v pustih
hribihi doma.

"Rozalka!" pristopi zdaj Štefan.
"Mene pa nič ne vidiš?"

"O, glej ga!" pravi Rozalka. "Ali
se ti tudi greje? Ali te ni sram na
tak lep popoldan za pečko?"

"Kaj pa, da me je," pravi Štefan.
"Mene pa ne boš povabila v vas?"

"O ne, saj vem, da sam prideš."

"Prav res," pravi mati. "Doma mu
je hitro mraz, gori pa leze vsak dan.
Saj se ga morate že naveličati."

"O, zakaj? Še krajši čas nam je;
ampak doma ga pogrešate. Zato bi
bilo najbolje, da pridete enkrat vi vsi
gori, potlej pa mi doli."

"Kaj pa, kaj pa!" se smeje mati.
"Hišo pa kar zaklenemo."

"Počakaj, Štefan!" pravi zdaj Anica.
"Mene bo pa Rozalka sama povedala,
kaj imajo gori novega."

"Novega?" premišluje Rozalka.
"Ne vem, kaj bi imeli. Kaj misliš,
Štefan?"

"No, ali niste včeraj dobili hlapca?"

"A tako? Saj res! Včeraj se nam je
prišel nekdo ponujati, in vzeli smo ga.
Oče so že stari in potrebujejo pomag-
ača, in fant bo menda priden."

"Odkod pa je?" vpraša mati Si-
monovka.

"Od Doline doli."

"Ha, Dolinec!" se zasmeje Štefan.
"Ne vem, če bo kaj prida. Doli so
ljudje mehki, razvajeni; tukaj pa mora
biti človek trd, železen, da ga ne pre-
vrne vsaka sapica."

"Tak kakor ti!" pravi mati.

"Ho, mati, kaj pa mislite?" se jezi
Štefan in se potka na prsi. "Jaz se
le zdim tako slab, pa sem trden in
bolan še nisem bil nikoli. Česa pa
pogrešam, mati? Nič. Kvečemu de-
narja pa dekleta."

"Boš tiho!" ga posvari žena. "Ka-
ko pa govoriš!"

"Nič hudega, mati. Ampak, Rozal-
ka, kadar bo začela burja briti, boš pa
morala hlapcu kamilice kuhati."

"O, ne vem; prečvrst je, priden pa
tudi, tako da bomo prav zadovoljni, če
ostane zmeraj tak. Toda zdaj moram
iti. Z Bogom, mati! Anica, izkusi
vendar, da nas obiščeš."

"Počakaj, Rozalka," pravi Štefan,
"jaz te spremlim nekaj časa."

"O ni treba," pravi ta. "Zunaj je
mraz, le ostani doma!"

"Hel kaj se pa jaz menim! Golorok
greim s tabo, če ni drugač."

"Nikar ne nori!" ga opominja mati,
in Štefan vrže suknjo nase in hiti za
dekletom.

"Rozalka, Rozalka, kaj pa tako te-
češ?" vpije za njo in jo izkuša dohiteti.
"Zato, ker se mi mudi," odgovori
ona.

"Saj prideš še domov. Mali ne po-
čakaj, nekaj lepega ti bom povedal!"

"Kar gredoč povej!"

"Rozalka, kaj praviš? kako ti misliš?
kaj bi ti dejala, če bi ti jaz povedal,
kako te imam rad?"

"Smejala bi se ti," pravi Rozalka.
"Zato pa raji tiho bodi! Saj si mi to
že večkrat pravil, in ni nič posebno
lepega."

"Ti mi nikoli ne verjameš!" toži
Štefan in jo izkuša vloviti za roko, a
ne posreči se mu.

"Kar pusti mojo roko!" pravi Rozal-
ka. "Najbolje je, če ostane pri meni."

"Oh, kako si hudobna!"

"Štefan, pusti vendar te neumnosti,
se jezi deklica. "Povej mi kaj pamet-
nega, potem te bom rajša imela."

"Ali me boš res rada imela?"

"Res, če ti rečem."

"I kaj bi ti pa povedal," premišluje
Štefan, "ko nič ne vem, čisto nič po-
sebnega; samo nekaj vem, Rozalka, da
me ti nimaš nič rada."

V takem pogovoru sta prišla daleč
od Simonove hiše. Skoraj sredi pota
od Pečarja sem je velik studeneč, iz
katerega je napeljana voda na korito.
Ta studeneč tudi v največji suši ne
usahne, in Pečar in Simon gonita ži-
vino na vodo. Baš je napajal Primo-
žev Juri Pečarjevo govejo živino, ko
pride Rozalka s Štefanom.

"Štefan, zdaj pa le pojdi domov,"
pravi dekle, "da ne bodo rekli tako pa
tako, da postopava okrog pri belem
dnevu."

"Kdo bo rekel! A, tam je vaš novi
hlapec, ali se tega bojiš?"

"Prav tega. Bog ve, kakšen človek
je; morebiti rad ljudi opravlja. Kar
pojdi, z Bogom!"

"Nič se ne boj, Rozalka! Če bo kaj
rekel, jaz mu že pokažem."

"Če ne greš, bom jaz huda!" mu za-
žuga deklica, in Štefan se poslovil.
"Drevi pridem kmalu; slišiš?" vpije
še za njo; a ona je bila že daleč in
hitro je došla Jurija, ki je tiral rogate
svoje podložnike domov.

XIII.

Juri služi na Strmi peči za hlapca.
Večkrat mu je bilo prišlo na misel,
zlasti ko so ga začeli loviti, da bi gori
poskusil svojo srečo, kajti, da ga Pe-
čar vzame v službo, je vedel. A na zi-
mo vendar ni hotel hoditi, in malo ga
je tudi strašil samotni kraj. Najbolj
ga je odvrčal od te misli stari Pre-
mec.

"Oh, Jurček!" je dejal časi, "bridke
solze me hočejo oblitati, kadar tako
govoriš. Kaj hočeš, ljubi moj, po
onih puščavah! Ljudje sami nimajo
kaj jesti, in ti hočeš pri njih kruha
iskati? In kakšni ljudje so gori! Dve
besedi izpregovori vsak teden, in od-
govora ne dobiš od takega štoru dru-
gač, kakor če vanj skočiš. O dolg čas,
dolg čas, da se Bogu smili. In mraz
je gori, mraz, da vse poka; Miha, daj
mi kožuh s peči! Veter pa tak, Juri!
le počakaj, da ti povem. Samo enkrat
sem bil zadnja leta gori, pa Bog me
varuj še katerikrat! Ko grem tako po
bregu, živ! mi vzame veter klobuk z
glave in ga nese doli v graben; jaz pa
za njim. Primojdunaj, Juri, tri druge
klobuke sem dobil v hosti, svojega
pa ne."

Tako je pregovarjal dedec Jurija; ko
so bili pa Premca odgnali žandari, se
je potikal Juri celo noč in skoraj vse
drugi dan po gozdu. Z nočjo pa se je
približal varno Premčevi hiši; gledal
je okrog sebe in pazil; vse je bilo tiho in
mirno. Splozi se bliže, nikjer nič ži-
vega! Iz izbe ne vidi luči, ne sliši
Mihovih orgel, in vrata so zaklenjena.
Juri pogleda v hlev, a tudi tu ni stare
kravice, ki se je sicer dolgočasila pri
jaslih. Dasi ni bil strahopet, vendar
obide groza Jurija v tej samotni, in po-
lasti se ga grenak čut zapuščenosti.
Naglo ostavi Premčevino in hiti proti
domu. Tam zve, kaj se je zgodilo,
kako so odgnali Premca in sina njego-
vega. Prva misel mu je bila, da bi se
sam podal žandarjem in rešil svoja
dobrotnika, ki trpita zanj. A pouče
ga, da bi to onima nič ne pomagalo,
ko je dokazano, da sta ga imela pod
streho. Po večerji odide Juri in kre-
ne nehoti proti Gorici. V Rožančevi
hiši zagleda luč, kar mu zbudi silen
srđ. Premec je zaprt, on se mora
skrivati okrog in vse zavoljo tega Is-
karijota. Hišo mu zažgem, si misli v
svoji jezi. A kmalu se spomni svoje
nevladnosti, kako je prevaril svoje-
ga rešitelja in osramotil pred vsemi
ljudmi. Po pravici trpim, pravi sam
pri sebi ljudmi. Po pravici trpim, pravi
sam pri sebi in se obrne, prav se mi
godi. Premec tudi ni nedolžen in vr-
hutega, Bog ve, če nas je res izdal
Rožanec. Če se me ljudje ogibljuje
kot uhajaca, ali naj me še kot požigal-
ca črte in zaničujejo? Ker ni bil Juri
hudobnega srca, ga je lahko odvrnil
ta pomislek od nesrečnega sklepa. A
zdaj šele, ko nima ne Miha, ne očeta
njegovega, zdaj šele čuti, kako je sam,
kako je izpahnen iz človeške družbe.
Zadnjega prijatelja je izgubil, in ves
drugačen se mu vidi zdaj rojstni kraj.
Živo mu mu stoji pred očmi hiša na
Strmi peči in prijazni njeni prebival-
ci. Tja pojdem, si reče; domačo vas
zmerom lahko vidim, nesreča pa me
nemara ondi ne bo dosegla. Zadnjič
prenoči doma, ne da bi razodel komu
svoj sklep, in preden se dan zazna,
vzame slovo od očetove hiše in mirne
vasi, kjer je užil toliko veselja, prebil
toliko žalosti.

(Dalje prih.)

Ako hočete streho popraviti po za-
denar oglašite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.
COMPOSITION
FELT and GRAVEL ROOFERS
Asphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213
Office, Room 3, Forgo Building,
Corner Ottawa and VanBuren Streets
JOLIET, ILLINOIS.

Naznanilo!

Čenjenim rojakom v Jolietu nazna-
njam, da prodajam vse vrste pijačo,
kakor:

**SEHRINGOVO, PORTERJEVO IN
CITIZENS PIVO**
v steklenicah in sodčkih.

Istotako najboljšo domačo vino, žga-
nje in razne druge pijače.

Naročite po telefonu — Chicago tel.
4086. Pripeljem ob določenem času
na dom zastoj.

Jerry Laurič

210 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.

Ko imate kaj opraviti s sodnijo
oglasite se pri meni.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

JEDEEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hi-
šo na svoje lastne stroške, pripravljen
sem vam prodati jeden akter ali več
zemlje. Na roko plačate majhno vsoto,
ostalo pa na mesečne obroke. Jed-
nen akter zemlje meri 132x330 čevljev,
jednako šestim ali sedmim mestnim
lotom. Ako si sedaj postavite hišo, si
prihranite najemnino kar vam bo v
veliko korist na stara leta. Blizo po-
lučnice železnice. Za podrobnosti vpra-
šajte

Izpokorjena romarica.

Spisal Proto Konec.

"Ima jopič vrezan na vižo novo."
Narodni motto.

Pod Šmarno Goro, v pobočju, izza gruč gostih jablan kuka rmena hišica. Rmeni hišici gospodinjji deklica močnih mišic, bele polti, hudih oči. Očeta so ji ubili, mater zakopali, brata potopili, sestro zamožili. Teta Marijana ji je oče, mati, brat, sestra.

Zima je ležala za goro, sveče so se tajale pod strešnim kapom. Tanka snežena plast je še krila mater zemljo in saninec je še gladko tekkel po široki cesti.

Pred rmeno hišico stoje lične sanke in skozi okno zakliče gospodinja Franica:

"Miha, napreži!"

V hiši je stala pred zrcalom mlada gospodinja, pri peti je pa sedela in se grela teta Marijana.

"Kako si vendar čudna, Franica! Tako blizo imaš župno cerkev, pa ho-diš v tem mrazu v Ljubljano k maši."

"Tetka, ali jaz imam opravke v me-stu!"

"V Ljubljani je veliko sv. maš, pa malo pridig."

"Pa je ena pridiga lepša, kakor de-set pridig našega gospoda."

"Ne govori tako! Božja beseda je lepa, naj bo v lončeni, ali pa zlati po-sodi."

"Lončena posoda se ubije, zlata pa ne."

"Pazi, punica, mesto je veliko, če-vek se lahko v njem izgubi!"

"Meni je Ljubljana znana in ni se ba-ti, da bi se izgubila."

"Pojd v božjem imenu, pa vrni se kmalu, sira je naprežena!"

Francka sede v lične sani in Miha jo zavije v zelen koc. Naglo se je sira pomikala proti beli Ljubljani.

Ljubljana je velika, je dolga, je ši-roka. Francka se je zibala po ulicah, ustavljala se pred izložbami, poslušala godbo, ki se je čula iz gostilen. Bilo je prijetno, čas je naglo potekal.

"Francka, danes te pa popeljem na plesni venček. Videla boš, kaj je le-po, kaj prijetno." Tako ji je pihal na dušo Raemanov študent. Francka se je srčno nasmejala. Ko je že pozni mrak objemal svet, se je Franica iz-pod Šmarne Gore še sukala s študenti po prostorni pivnici, da se je godcu tresel klarinet in da je harmoniki sa-pe primanjkovalo.

Vroč kri, sladko vince, zaduhel zrak, laskave besede — vse se je pre-vačalo na dnu srca deklici izpod gore.

Kratek je bil večer, pokratila se je noč in mlekarice so zjutraj že škripale s podplati po široki cesti, ko je Fran-ica izpod Šmarne Gore, zavita v ze-len koc, kimala na saneh proti domu.

"Ali jo poznaš, sira Bezlajev?" povpraševalo so se mlekarice in se smejale tja v širno plan...

II.

Sv. Jurij se je bližal na zelenem ko-nju. Popki se niso mogli več strpeti, da ne bi zabrsteli in zaveteli čez širno ravan. Sivi kobilar se je držal v gori in oznanjal skrajni čas velikončne iz-povedi:

Siv kobiv, al' s' že biv?

Na Šmarni Gori dreto viv?

Mlada Bezlajka se je napravljalna na pot. Bilo je zarana. Šentvidski zvoni-vo so zvonili tako lepo beli dan, da je Bezlajki pretresalo dno duše.

"Francka, le hiti, drugače ne prideš na vrsto. Na gori je vselej ta dan ve-liko moških, izpovednikov pa malo. Rada bi videla, da se vrneš, predno odidem k deseti sv. maši."

"Ne skrbite, tetka, saj nisem taka grešnica!"

"Potem pa kar doma opravi; naš gospod župnik so tako dobri."

"Veste, da ne grem. Me preveč po-znajo!"

"Francka, ne skrivaj grehov! Za-molčani grehi so hudobčevi ocvirki."

Mlada Bezlajka je odhitela v goro. Steza je bila ozka, pa strma. Belo polt je zalila rdeča kri in prsi so se dvigale, ko je prišla na vrh...

Dolga je bila vrsta za cerkvenimi vrati in ta vrsta se je množila. Bezlaj-ka je čakala, da je solnce posvetilo skozi visoka okna, pa le še ni bila lini-ca za njo odprta. Ni mogla več pre-stajati in šla se je zračiti na gorsko ravan.

Ljudje so prihajali in odhajali. Tudi Raemanov študent je bil na počitnicah ter je prišel zijala prodajat na goro.

"Francka, jaz sem žejen kakor pi-tica pivek! Pot užeja. Ali greš z me-noj k mežnarju na kozarec doljenčka?"

"Teš sem še, romar božji!"

"Ha! Kaj te je kobilar preplašil?"

Mlada Bezlajka je zardela, zadrhte-la, hude oči so obvisle na mladem študentu, odkritosrčna beseda ji je za-stala v grlu, pa reče skoro nevoljno:

nov pretresali grešno dušo, zvonili so kakor za pokopano dušo...

Tam za vasjo pa je pel mlad pogre-bec z razburkanim srcem:

"Pod Šmarno goro
je dekle moje —
ima jopič vrezan
na vižo novo."

III.

Zima se je bila pripeljala na belih kolesih. Ivnata drevesa so ji delala špalir in v kožuhe zavita je kljubovala tankemu mrazu. Bel kožuh je grel mlado gospodinjjo izpod Šmarne Gore, ni pa ogrel nje mrle duše. No-sila je svoje ranjeno srce na ogled ljubljanskemu patru, pa srce je bilo neozdravljivo. Bela polt je zarjavela, hude oči so zatemnele in rdeča kri ni več mešala bele barve na njenih mla-dih licih. Zamisljeno je stopala ob veseli družbi, zmeden odgovarjala svoji tetki, pa žalostna pisma je pisala šmarnogorskemu pogrebcu.

"Kako si čudna, Francka! Zakaj ta-ko molčiš?"

"Kdor molči, se devetim odgovori."

"To boš vendarle povedala, zakaj tiščiš tako v Ljubljano?"

"Pod Šmarno Goro ni zdravnikov, v Ljubljani pa jih je dosti."

"I, kje te vendarle boli? Povej mi, no!"

Nikoder in povsod! Živčna je moja bolezen, zdravniki ji pravijo nervoz-nost."

"Pa koliko časa te ne bo nazaj?"

"Dokler se ne prikažejo lastavke."

Miha je godel, ko je napregel sira v sanke: "Babe so res babe! Kar si vtepo v glavo, ne izbiješ jim, če bi oslovsko čeljust držal v rokah."

Komaj je petelin zapel v zgodnjem zimskem jutru, že je Miha podil sira proti beli Ljubljani.

Gospodinja je bila zavita v bele cu-nje in zelene koce, ko je Miha ustavil pred visoko in dolgo hišo. Zdihoval je Francka zlezla raz sani. Težko je sople, ko je stopala po prvih stopni-cah, in krčevito je zagrabila za vrstico zvonu, ki se je otožno razlegal po dol-gih hodnikih.

Ni ga bilo študenja, ki bi ji pomagal z voza, ni ga bilo, da bi jo popeljal v veselo družbo, ni več godcev, ki bi godli pesem brez konca!

Le kašelj v kratkih presledkih, lhte-nje v nepretrganih glasovih in glasen jok otrok, ki so v ti visoki hiši zagle-dali beli dan, je dušil stopinje po ka-menitem tlaku dolgih hodnikov...

Mlada Bezlajka je vstopila. Pripe-ljala jo je sem pot prepovedanega ve-selja. Vgriznila je bila v jabolko iz-gubljenega raja. V hipu, ko je zmešala tir božje uravnave, je njeno srce došlo neizceljivo rano.

In ko so lastavice zopet gnezdile pod streho rmenih hišic pod Šmarno Goro, ko so zvončki in vijolice ležli na beli dan, tedaj je Bezlajka zibala v rmeni hišici izgubljeno nedolžnost, tetka pa je pela pesem o izpokorjeni romarici.

RUSKA TOPOVSKA LIVARNA.

Kakor ima Avstrija svojega Škoda, Nemčija svojega Kruppa, Angleška svojega Armstronga in Francoška svo-jeja Schneiderja, ima Rusija svojega Putilovega. Ime Putilov je za Rusi-jo prav tolikoška pomena, kakor navede-na imena za dotične države. Livar-na Putilov namreč preskrblja rusko ar-mado s topovi in v zadnjem času celo tudi z bojnimi ladnjami.

Livarna, ki zavzema s svojimi stav-bami velikanski prostor, leži deset ki-lometrov od Petrograda ob reki Newi in je ena najstarejših livarn v vsej Evropi. Ustanovila je podjetje leta 1801. ruska vlada sama in je že tedaj livarna dajala Rusiji večino topovske-ga materiala in municije. Izpočetka je bilo v podjetju zaposlenih kakih 700 do 800 delavcev, kar je bilo za tiste čase že veliko število. Pozneje so za-čeli v tovarni izdelovati razne druge predmete, tako da se je skoraj popol-noma opustilo izdelovanje vojnega materiala. Podjetje je padalo in pa-dalo ter skoraj izgubilo že ves svoj po-men, dokler ga ni končno leta 1868. kupil N. S. Putilov, ki se je povzpel od preprostega delavca do lastnika naj-večjega livarniškega podjetja. Putil-ov je uvedel valjanje železniških trač-nic. Od tedaj se je obrat znatno po-večal. Leta 1873. se je podjetje iapre-menilo v delniško družbo.

Izdelki Putilovih tovarn so zelo različni. Poleg parnih turbin, vli-valnih strojev in žerjavov se izdelujejo ponajveč tračnice in jeklena pločevina. Od leta 1903. se izdelujejo tudi loko-motive. Na leto se izgotavlja po 300 lokomotiv, ki se oddajo ruskim, fin-skim in sibirskim železnicam. Poleg tega pa se izvršuje na leto do 300 to-vornih in 25 osebnih železniških voz, kar pomenja gotovo veliko.

Od leta 1900. so zopet začeli izdelo-vati topove in topovske krogle. To-povski oddelek, ki ima na razpolago veliko strelisce, je izdelal že veliko število poljskih topov, med njimi tudi nekaj vrst po načinu Schneiderjevem v Creuzottu.

Normalno zaposluje Putilove to-varne okrog 8000 delavcev, vendar pa je tujatam delalo tudi že več negó 12 tisoč delavcev, in sedaj je število de-lavstva, kakor povsod, kjer se izdeluje vojni material, še znatno večje.

Leta 1906. so izdelali v Putilovih tovarnah dva torpedna rušilca za ru-sko mornarico, a v zadnjem času je ladjedelnica preurejena tako, da more izdelovati tudi velike oklopnice.

ZA KRATEK ČAS.

Čudno.

Šolski nadzornik naleti v gostilni na več učiteljev, ki prav pridno pijo: "To je vendar čudno! Prej so bili učitelji zmeraj lačni; sedaj, ko so jim plače zboljšane, so pa zmeraj žejni!"

Ženska tolažba.

Stara devica: "enska ima pa vendar vsaj eno tolažbo: da se lahko večkrat omoži, pa le enkrat obsedi!"

Izjema.

Micka: "Janez, ali mi boš ostal zvest če te k vojakom vzemo?"

Janez: "Bom, samo če me ne narede za koprola!"

Pri blagoslovljenju zastave.

Župan: "...In tako zabijem ta žebelj s srčno željo: naj raste, cvete in zori!"

Osebnih davek.

Mlad poročenec napove svoje do-hodke, dobi pa ulogo nazaj s pripom-bom: "Pogrešamo premoženje vaše že-ne." — On zapiše spodaj: "Jaz tudi!"

Pred sodnijo.

Sodnik mazaču: "Čelo najbolj ne-varne bolezni ste zdravili pismeno!"

Mazač: "Seveda, pa le zavoljo na-lezljivosti!"

Dober odgovor.

A: "Ti torej ne maraš Debečeve Franice?"

B: "Po pravici rečeno — zdi se mi preneumna!"

B: "Da bi te vzela, — kaj ne?"

V šoli.

Profesor: "Petersilj je dvojce sorte: pravi in divji. Pravi se razloči od div-jega po tem, da prav močno po peter-silju diši!"

Časnikarsko naznanilo.

"Včeraj zvečer je poskušal nek člo-vek očitno na cesti napasti neko ose-bu. Stvar se je srečno končala, ker se je ponesrečila!"

Zagovor.

"Kako pa, da nič ne zadeneš, kadar streljate v tarčo?"

"Imam take oči, da barv ne ločim. Merim v črno, pa plavo zadenem!"

Nova razlaga.

A: "Kako si razlagaš rek: De mor-tuis nil nisi bene — O mrtvih ne govo-ri nič razun dobrega?"

B: "Tako, da smemo samo čez žive zabavljati!"

Dva umetnika.

A: "Moj prijatelj je tako natančno naslikal zimo, da vsakdo misli, da ga zebe, če ogleduje sliko."

B: "Ti bi moral videti mojo sliko, ki predstavlja 'beg'. Je pa že tako na-ravno, da vsak zbeži, ko jo zagleda!"

V šoli.

Profesor zgodovine: "Kralji iz te rodbine so si bili tem podobni, da ni bil nobeden drugemu podoben."

Prehudo.

Zobozdravnik: "To je pa že preveč! Kakor veste, sem pred tremi meseci vstavil baronu nove zobe. Včeraj grem k njemu, da bi mi jih plačal, in ta grdn ni bil le hud name, ampak — še škripal je z mojimi zobmi!"

Dozdevni vzrok.

Gospa gleda, kako krave vodo pijo in pravi: "O, sedaj pa vem, zakaj je naše mleko tako vodenol!"

Pred sodiščem.

Sodnik: "Kako, da ste Gropa tako pretepli?"

Zatoženec: "Nas je bilo več v krčmi in smo se med seboj pogovarjali, on je pa le molčal. Da bi nas še naprej ne motil, smo ga pretepli in vun vrgli!"

Strasno.

Žena možu: "Kaj pa ti je, da si tako preplašen?"

Mož (trgovca): "Oh, sanjalo se mi je, da me je nekdo hotel zaklati — in sicer z nožem mojega nasprotnika!"

Izkušen kaznjencec.

Mlad advokat: "Vaša reč je silno zapletena, ne vem, če vas bom mogel izrezati!"

Kaznjencec: "Le ne izgubite korajžjo, gospod zagovornik. Če kakega para-grafa ne razumete, le mene vprašajte!"

Hitro se je premislil.

Jud, ki se je zadavil z ribjo kostjo, zdravniku: "Gospod doktor, rešite me, dam vam, kolikor hočete!" — Ko mu

zdravnik kost iz grla spravi, vpraša za račun. — Zdravnik: "Deset kron!" — Jud: "Kaj, deset kron? Saj je cela riba veljala le dve kroni!"

Dobro ga je dal.

Zdravnik strežaju, ki je že dostikrat šel nekega bolnika tirtat, ne da bi kaj dobil: "Torej le z ramami zmažuje, ka-dar prideš z računom?"

Strežaj: "Da — in pravi, da ste vi ravno tako delali, ko ste ga hodili zdraviti!"

Rojaki in rojakinje širom Amerike! Pristopajte k največjemu sloven-skemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE
(The Holy Family Society)
štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in parod."
"Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1916.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....John Barbich.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Nicholas J. Vranichar, John N. Pas-dertz, Joseph Težak.

To društvo sprejema rojake in roja-kinje iz vseh krajev od 16. do 55. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D.

Redna seja se vrši vsako zadnjo ne-deljo.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri pod-pisanem. Če mu ni mogoče osebno pri-ti, naj mi piše za podrobnosti in navo-dila in pošlje \$1 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in dru-go. Če ni kandidat sprejet, razun la-stne krivde, mu vrnem vplačani denar.

Pisma naslovite na:

JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

JOSEPH ZUPANCIC

Stara slovenska gostilna
1121 E. S. Grand Ave., Springfield, Ill.
Bell Phone 7899.

Točim fino Anheuser & Busch St. Louis pivo, domače vino in žganje ter dišeče smodke. Vsi rojaki dobrodošli!

POZORI! POZORI!

SPOMLADNE

OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejših klobu-kov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čev-ljev visokih in nizkih za moške, žens-ke in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolarje itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odst-ovredne znanke ali pa register tikete izvezni na oblekah delanih po meri. Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

Chicago tel. 2917

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

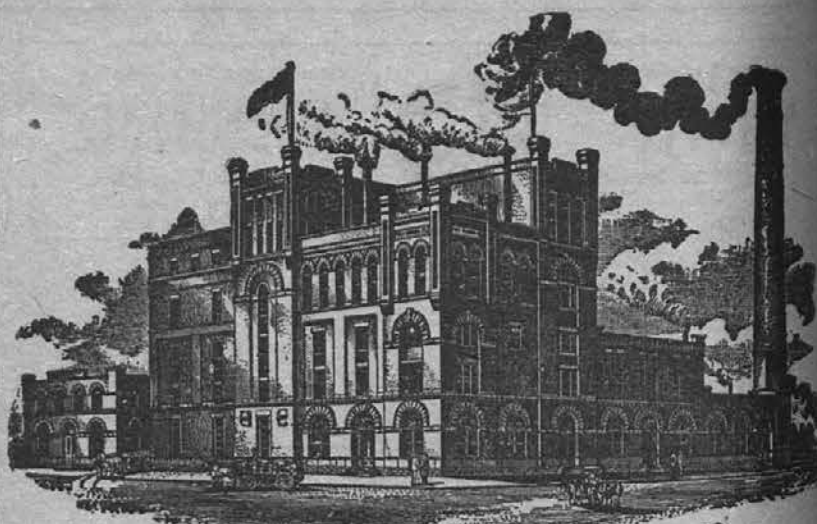
1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Fred Lehning Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts., Both Telephones 26.... JOLIET, ILLINOIS

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	\$12.00
Kranjski Sliyovec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	\$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v sloven-skem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

STENSKI PAPIR

POZOR ROJAKINJE!

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa bar-varska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.</